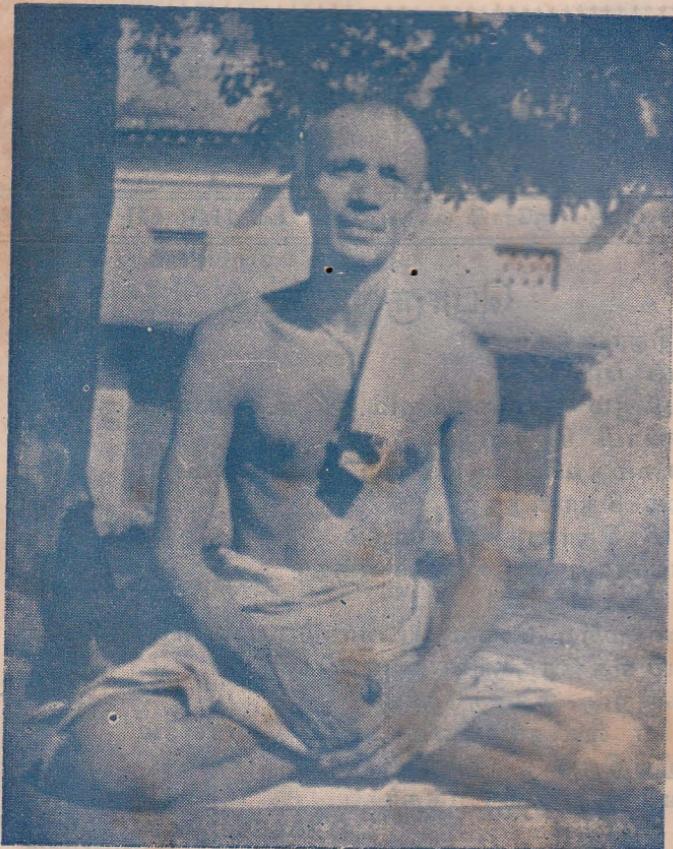

ஆத்ம ஜோதி

சுவாமி சிதானந்தா

ஆத்ம ஜோதி

[ஓர் ஆத்மிக மாத வெவ்வியி ६]

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆஸயமே.

- சுத்தானந்தர்

ஜோதி 16 பேர் குரோதி வீடு ஆணி மீ 1 மீ [14-6-64] கீழ் கடர் 8

பொருளாடக்கம்

1	சிவ சிதானந்தர்	277
2	இதயப் பண்பாடு.	278
3	துறவுக்கும் தூய்மைக்கும் ஓர் உதாரண புருஷர்	279
4	ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தர்	284
5	மேன்மைதங்கிய ஆழிவற்ற ஆத்மாவே!	290
6	வாழ்க சிதானந்தஜீ	291
7	சுவாமி சிதானந்தர் கடிதம்	292
8	எதிர்பாராது வந்த சிதானந்தர்	293
9	சிவ சிதானந்தர்	297
10	தன்னலமற்ற சேவை யுணர்ச்சியை வளர்த்துங்கள்	299
11	சுவாமி சிதானந்தரின் மொழிகள்	303
12	திருக்குறள் மனிததேர்வு	304
13	அன்னை லலிதாம்பிகை அருட் பேராயிரம்	306
14	நன்றியறிதல்	312
15	இமயஜோதி சிவானந்தர்	313
16	ஓடி வாராய்!	

அட்டை3ம்பக்கம்

ஆத்மஜோதி சந்தா விபரம்

ஆயுள் சந்தா ரூபா 75.00 வருட சந்தா ரூபா 3.

தனிப்பிரதி சதம் 30

கெளரவ ஆசிரியர் — திரு. க. இராமச்சந்திரா

பதிப்பாசிரியர் — திரு. நா. ஆத்தையா

“ஆத்மஜோதி நிலையம்” நாவலப்பிடிடி. [சிலோன்]
தொலைபேசி எண் 353

சிவ சிதானந்தர்

(மகரிஷி சுத்தானந்தர்)-

உலகெலாம் கருணைமேவி
ஒருகுலமாக வாழ
நலமெலாம் புரிந்த வள்ளால்
ஞானத்தின் சிகரஜோதி
இலகு சிவானந்தப்பேர்
இறைவனுர் இலகுநல்லூர்
பொலிவறு தெய்வசங்கம்
புகழ்சிறந் தோங்க மாதோ!

கங்கையின் யாழிசைக்கும்
கவின்பெறு சிவப்பேரூரில்
துங்க இமாசலம் போல
துலங்கிய தூயவன் சேவை
மங்கிலா தொளிர ஞான
மகன் சிதானந்தன் வந்தான்
இங்கிவன் சிவமின் சராம்
என்னவே பொலிகின்றுனே.

புன்னகை தவழும்
பொன்முகத் திருவோன்!
பொலிமிகு நல்லறிவாளன்
அன்னையின் அன்பும்
அருள்வளர் நெஞ்சும்
அப்பரின் பணிநல வளமும்
முன்னிய முனிவன்
சிவ சிதானந்தன்
முப்பொருள் வைப்பெனும் செல்வன்
என்னுளங் கலந்த
இளம் பெருந் துறவி
இனுமினும் சிவம்பெற வாழ்க!

இதயப் பண்பாடு

(சுவாமி சிவானந்தர்)

பிறருக்கு நன்மை செய்வதே யாவற்றிலும் மேலான சமயம். ஒவ்வொரு வாரமும் சிலமணி நேரம், நான் என்னும் அகம்பாவமின்றிப் பலனை எதிர் பாராமல் தன்னலமற்ற சேவை ஏதேனும் செய்யுங்கள். உங்கள் இலெளகிகக்கடமைகளையும் இதே மனப் பான்மையுடன் செய்துவாருங்கள். வேலையே வழிபாடாகும். அதை இறைவனுக்கு அர்ப்பணியுங்கள்.

ஒவ்வொரு மாதமும் உங்கள் வருமானத்தில் இரண்டு சதவீதம் முதல் பத்துச் சதவீதம் வரை தருமானம் செய்யுங்கள். உங்களிடமுள்ளவற்றை மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள், உலகமனைத்தும் உக்கள் குடும்பமாகக் கருதுங்கள். சுயநல்த்தை அகற்றுங்கள்.

பணிவுடனிருங்கள். எல்லா உயிர்களையும் மானசீகமாக வணங்குங்கள். பகட்டு, செருக்கு, வெளிவேடம் ஆகிய வற்றை அகற்றுங்கள்.

இறைவனிடத்தும் சமய நூல்களிலும் குருவிடத்தும் மாருத நம்பிக்கை வையுங்கள். இறைவனிடம் பூரண சரஞ்சதி அடையுங்கள். “யாவும் தங்களிச்சைப்படி நடக்கும்; யான் எதுவும் விரும்பவில்லை” என்று பிரார்த்தியுங்கள். எது நிகழ்ந்தாலும் இறைவனது இச்சையெனக் கொண்டு சமத்துவ புத்தியுடன் நடந்து கொள்ளுங்கள்.

எல்லா உயிர்களிலும் இறைவனைக் காணுங்கள். உங்களை நீங்கள் நேசிப்பது போல உயிர்கள் அனைத்தையும் நேசியுங்கள். எவரையும் வெறுக்காதீர்கள்.

எப்போதும் இறைவனை நினையுங்கள்; அல்லது குறைந்த பட்சம் துயில் நீங்கி எழும் போதும் வேலையிடையே ஒய் வெடுக்கும் போதும் துயில் கொள்ளச் செல்வதற்கு முன் புமாவது இறைவனை நினையுங்கள். உங்களிடம் எப்போதும் ஒரு ஜபமாலை வைத்திருங்கள்.

து தூ
ந ய
ஷ மை
க க
கு கு
ம ம

ஓர் உதாரண புருஷர்

(ஆசிரியர்)

“அழைக்கப்படுவோர் அநேகர்; ஆனால், இறுதியில் தெரிவு செய்யப்படுவோர் மிகச் சிலரேயாம்”, என்பது விவிலிய நூலில் வரும் ஓர் மணிலாசகம். ரிஷிகேசம் சுவாமி சிவானந்தர் அவர்களின் சீடர் கூட்டத்தில், இப்போது அவரது பீடத்தில் வதியும் சுவாமி சிதானந்தர் அவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் இது முற்றிலும் பொருத்தமான வசனமாகும்.

நேருவுக்குப் பின் யார்? என்ற கேள்வி சென்ற சில ஆண்டுகளாக அரசியல் துறையில் பலர் மூனைக்கு வேலை கொடுத்து வந்தது. இறுதி வரையில் அதற்குப் பதில் வரவில்லை. “சுவானந்தருக்குப் பின் யார்?” என்ற கேள்வி சென்ற சில வருஷங்களாக ஆண்மீகத் துறையில் ஈடுபட்ட கூட்டத்திலே அடிக்கடி கிளம்பியது. அதற்கு ஏகோபித்த முறையில் வெளிவந்த பதில் “சுவாமி சிதானந்தர்” என்பதாம். ஆண்மீக உலகில் நடக்கும் அற்புதம் இது. அரசியல் உலகிலுள்ள சூழ்சிகள், பதவி மோகம் இங்கு இடம் பெறுவதில்லை.

சென்ற ஆண்டில் நடந்த எமது நீண்ட யாத்திரைத் தொடர்பில், நவ இந்தியாவின் மகாத்மாக்களின் உபதேசங்களில் கவனம் செலுத்திவரும் அபிமானிகள் பலரை ஜரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் சந்திக்கும் அரியசந்தரப்பம் எமக்குக் கிடைத்தது. அப்போதெல்லாம் ரமணர், அரவிந்தர், காந்தி, ஆனந்தமாயி, இராமதாஸர், சிவானந்தர் முதலாய் பெரியார்களைப் பற்றிய பேச்சே நடைபெறும். இங்கிலாந்தின் மேற்கில் வசிக்கும் ஓர் அன்பர் எம்மைத் தமது அன்பு இல்லத்தில் விருந்தாளியாக வைத்திருந்த போது ஒரு நாள், “சுவாமி சிவானந்தரின் உடல் நிலை சரியில்லையாமே, அவரது நூற்றுக்கணக்கான துறவுச் சீடர்களுள், அவருக்குப் பின் அவர் பதவியில் வதியக்கூடிய தகுதியுடையார் எவராவது உளரா?” என்ற கேள்வியை

எம்மிடம் கேட்டார். ‘‘என்? சுவாமி சிதானந்தர் இருக்கிறார். அவருக்கு இப்போ வயச நாற்பத்தேழு தானே’’, என்றால். உடனே அந்த ஆங்கில பக்தர், ‘‘என் உள்ளது இல் இருந்ததையே நீங்களும் சொல்லிவிட்டார்கள். இனி எனக்கு தெய்வநெறிக் கழகத்தின் எதிர்காலம் பற்றிய சந்தேகம் இல்லை’’ என்றார்.

கவிபோணியாவிலுள்ள ஹோவிலுட்டில் நடந்த ஓர் சத்சங்கக் கூட்டமுடிவில் ஓர் அம்மையார் இந்தியாவிலுள்ள ஆச்சிரமங்களைப் பற்றி எம்மிடம் ஒவ்வொன்றைய் விசாரித்தார். அப்பேச்சில் மேலே குறிப்பிட்ட கேள்வியும் வந்தது. ஆங்கிலேய அன்பருக்குக் கொடுத்த பதிலே திரும்பவுந்தோன்றியது. அதைக் கேட்டு அம்மையார் மிகவும் மகிழ்ச்சியற்றார். ‘‘சிவானந்தரை யான் சந்திக்கவில்லை. இந்தி யாவிலிருந்து இங்கு வந்து போன வேறுசில யோகிகளையும் சுவாமி மாரையும் சந்தித்துள்ளேன். 1960ம் ஆண்டில் சுவாமி சிதானந்தரை லொஸஅஞ்சலிஸ்சந்தித்தேன், அவரது பிரசங்கங்களையும் கேட்டு இன்புற்றேன். அவர் ஓர் தனிப் பிறவி; சாந்தசொருபி; அடக்கமானவர்; மிகவும் எளிய வாழ்வினர். மற்றவர்களைப் போல புகழையோ, பத்திரிகைப் பிரசாரத்தையோ அனுவேணும் விரும்பாதவர்.’’ எனப்பல விதமாகப் பாராட்டிப் பேசினார். இரண்டே இரண்டு நாள் உறவில் இவ்வளவு தூரம் சிதானந்தரைச் சரியாக அளந்து கொண்ட இந்த அமெரிக்க அம்மையாரின் அறிவும் ஆன்மீகச் செறிவும் எமக்கு வியப்பை அளித்தன.

இப் பெரியாரை துறவுக்கும் தூய்மைக்கும் ஓர் உதாரண புருஷரென அழைக்க விரும்புகின்றோம். திருக்குறையை உரைகல்லாகக் கொண்டு, இவ்விடு குணங்களையும் சிறிது ஆராய்வோம். துறவுறம் மேற்கொண்டோர் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் உள். அவற்றுள் முக்கியமானது பற்றற்ற வாழ்க்கை வாழ்தல், ‘‘யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்; அதனின் அதனின் இலன்’’ துறவு அதிகாரத்தின் முதலாவது குறள் இது.(35) துறவோர் நிறைந்த தூய்மை உடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். ‘‘தூய்மை என்பது அவா இன்மை.’’ அவா அறுத்தல் இன்பவாழ்க்கைக்கு அடிப்படை. வேத உபநிடதங்கள் முதலாய நமது சமய சாஸ்திரங்கள், பகவான் புத்தர் போன்ற மகான்கள் போற்றிப்புகழ்ந்தது இதையேயாம்.

மேலும், முறையாகத் துறவுறம் விளக்கப்படும் துறவுற இயலுக்கு முன்னுரை வழங்கிய பரிமேலழகர்; ‘‘துறவுறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழியதுமூகி, அறி வுடையராய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி, வீடு பேற்றின் பொருட்டுத் துறந்தாருக்கு உரித்தாய அறம். அது தான் வினை மாசு தீர்ந்து அந்தக் கரணங்கள் தூய ஆதற்பொருட்டு அவரால் காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றுன் அவைதூய வாய்வழி உதிப்பதாய ஞானமும் என. இருவகைப்படும்.’’ என்கிறார்.

இது பொதுவிதி. சிதானந்தரின் துறவு இதற்குப் புறம் பான சிறப்பு விதியின்பாற்பட்டது. போன ஜென்மத்தில் செய்த தவத்தின் பயனும் அவருக்கு எட்டாவது வயச நடக்கும் போதே துறவுணர்ச்சி தலைகாட்டி விட்டது. அவர் பிறந்தது ஓர் பெரிய செல்வக் குடும்பத்தில், தந்தை ஓர் கோடில்வரன். மாடு மாளிகைகளும் தோட்டந் துரவுகளும் ஏராளமா யிருந்தன. எனவே, மூத்த மகனுகிய ஸ்தரருக்கு (சிதானந்தரின் பூர்வாச்சிரம நாமம்) உலக வாழ்வில் சகல போகபோக்கியங்களையும் உழைப்பின்றி அனுபவிக்கக் கூடிய வசதிகள் நன்கமைந்திருந்தன. ஆனால் அவற்றில் அவரது நாட்டஞ் செல்லவில்லை. சின்னஞ் சிறு வயசில், அவரது பாட்டஞரின் நன்பரான அனந்தய்யர் என்ற பெரியார் புராண இதிகாசங்களிலிருந்து எடுத்துக் கூறிய பக்தர் சரிதைகள் தெய்வக்காட்சி பெறுவதே வாழ்வின் நோக்கம் என்ற இலட்சியத்திற்கு வித்திட்டன. சென்னையில் சர்வகலாசாலைப் படிப்பு நடக்கும் போதே பட்டம் பெறும் ஆசையைத் தவிர்த்து, திருப்பதிக் கருகில் வாழ்ந்த ஓர் மகாத்மாவின் ஆச்சிரமத்தையடைந்து கவமேற் கொண்டனர். உற்றார் கண்டு பிடித்துச் சென்னைக்குக் கொண்டு சேர்த்ததும், கல்வியை மேலும் கவனித்து பட்டம் பெற்றனர். ஏழுவருடகாலம் வீட்டில் இருந்து கொண்டே தவஞ்செய்தார். சமய சாஸ்திரங்களை ஐயந்திரிபறக் கற்றனர். இராமகிருஷ்ணர், விவேகானந்தர், சிவானந்தர் ஆகிய மூவரின் உபதேசங்கள் அவரது உள்ளத்தைப் பண்படுத்தின. பிந்தியவருடன் கடிதப்போக்கும் வைத்திருந்தார்.

இருபத்தேழாவது வயசில் (1943ம் ஆண்டில்) சுவாமி சிவானந்தரின் முன் உத்தரவைக் கடிதமுலம் பெற்று, அவரது ரிஷிவேசம் தவச்சாலையை யடைந்தார். அங்கே அவருக்கு முதலில் கிடைத்த பணி நோயாளரைக் கவனிக்கும்,

மருந்து கொக்கும் சேவையாகும். இயல்பாகவே ஸ்ரீதரரிடம் அமைந்திருந்த அருளுடைமையை வெளிப்படுத்த இந்தப்பணி அரிய சந்தர்ப்பத்தை அளித்து விட்டது. இல்லற இயலில் அன்புடைமைக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்த வள்ளுவர் பெருமான், துறவற இயலை அருளுடைமை என்னும் அதிகாரத்துடன் (25) ஆரம்பிக்கும் புது முறையை வாசகர்க்கு இங்கு நினைவுட்ட விரும்புகின்றேம்.

ஒருவருஷ ரிஷிஹேசவாச முடிவில் சுவாமி சிவானந்தர் அவர்களின் வரலாறு ஒளி ஊற்று (Light Founntion) என்ற பெயருடன் ஸ்ரீதரரால் வரையப்பட்டது. அதைப்படித்த குருதேவர், “சிவானந்தர் மறைந்து போவார், ஆனால் ஒளி ஊற்று நீடுஹிவாழும்” என்று பாராட்டினார். ஏனையோர் போல், ஸ்ரீதரர் தமக்கு சீக்கிரம் சன்னியாசம் அளிக்குமாறு குருதேவரிடம் கேட்கவில்லை. பொறுமையாக ஆறுவருஷம் காத்திருந்து, யோக சாதனை சமய போதனை யெல்லாம் செய்து முடித்து, 1949ம் ஆண்டு ஆணிமாசம் குருபூரணை தினத்தன்று சந்நியாச உபதேசம் பெற்று சுவாமி சிதானந்தரானார். இதற்கு ஒருவருஷத்திற்கு முன்னரேயே தெய் வெந்திக் கழகத்தின் போதுக் காரியதாரி யென்னும் பொறுப்பான பதவியைப் பெற்றிருந்தார். சன்னியாசம் பெற்று பத்து ஆண்டு முடிவில் குருதேவர் கட்டளைப்படி ஜோப்பா, அமெரிக்கா, கனடா முதலாய தேசங்களில் இரண்டரை ஆண்டு காலமாக அரிய சமயப் பிரசாரம் செய்தனர். சென்றவிடமெல்லாம் அவருக்குப் பூமாலையும் புகழ்மாலையும் சூடப் பெற்றன.

நாம் அறிந்த துறவிகளில், யோகிகளில் சந்நியாசிகளில் சுவாமி சிதானந்தர் போலப் புகழைப் புறக்கணிக்கும் பெரியார் ஒருவரைக் காண்பது அருமை. பிறநாட்டுக்குச் சென்ற பெரும்பாலோர் பத்திரிகைப் புகழுக்கு அடிமையாய் விட்டதை அறிவோம் சுவாமி சிவானந்தரிடம் சன்னியாசம் பெற்று வெளிக் கிழம்பிய சிலர் தமது குருதேவர் உடல் கொண்டு உலாவிய காலத்திலேயே தங்கள் சொந்த பிறந்தினத்தன்று விழாக் கொண்டாடுவதோடு பாதபூசை ஏற்படதையும் நன்கறிவோம். ஆனால், சுவாமி சிதானந்தரோ, குருநாதரின் பீடத்தில் அமர்ந்த பின்னரும் சூட தம் சொந்த வழிபாட்டையோ பாதபூசையையோ ஏற்காது, குருநாதர் சமாதிக்கே எல்லா வணக்க

மும் செலுத்தப்பட வேண்டுமென வற்புறுத்தி வருகின்றார். துவாரகையிலுள்ள ஓர் மகானின் ஆச்சிரமதில் இந்த ஒழுங்கான முறையையே கண்டின்புற்றேறும். இதே விஷயங்குறித்து ஸ்ரீயோகர்ச்சவாமிகள் சிறிதுகாலத்திற்குமுன் ஓர் எச்சரிக்கை கொடுத்ததுமுண்டு.

திருக்குறளில் இல்லற இயலின் இறுதியில் ஈகைக்கு அடுத்த அதிகாரமாக புகழ் அமைத்திருப்பதும், துறவற இயலில் அதைப்பற்றிய கருத்தொன்று மேயில்லாமல், கூடா ஒழுக்கம், நிலையாமை, அவாஅறுத்தல் வற்புறுத்தப் பட்டிருப்பதும் சாதுக்கஞம் சன்னியாசிகஞம் கருத்தொன்றிக் கவனிக்க வேண்டியவை. இந்தஇடத்தில், ஸ்ரீ ரமண மூர்த்தியின் திருவாய் மொழியொன்று நினைவுக்கு வருகின்றது. ‘‘உலகெல்லாம் துரும்பாயினும், மறைக்களெல்லாம் கைக்குள் அடக்குமாற்றல் வாய்த்தாலும், புகழ்ச்சியாகின்ற வேசியை யடைந்தவர்கள் (அதாவது புகழ்ச்சியை விரும்பினவர்கள்) தங்கள் அடிமைத்தனத்தை அகற்றல் அரிது, என்றார் அவர். வானவர்களைக் குறித்து மனிவாசகப் பெருமான் ‘‘மனம் நின்பால்தாழ்த்துவதும்தாழுயர்ந்துதம்மையெல்லாந் தொழுவேண்டி’’ என்று பாடியிருப்பதும் இங்கு கவனிக்கற் பாலது.

பாரதநாட்டின் பாரமார்த்திக வின்னில் இன்றுசுவாமி சிதானந்தர் ஏற்றுள்ள பதவி அவர் விரும்பாமலே அவரது பூர்வஜென்ம தவப்பயனாகவும், தெய்வசங்கற்பத்தினாலும், குருதேவர் ஆசியினாலும் வந்தமைந்ததாகும். 1962ம் ஆண்டு சித்திரைமாசந் தொடக்கம் வடதிந்தியாவில் தங்காமல் தென்னிந்தியாவில் யாத்திரை செய்து கொண்டும் சமயப் பிரசாரஞ் செய்து கொண்டும் காலங்கழித்துவந்த அப்பெரியார் 1963ம் ஆண்டு ஆனி மாசத்தில், அதாவது சுவாமி சிவானந்தரின் மகா சமாதிக்குப் பத்து நாட்களுக்கு முன், ரிஷிகேசம் திடீரெனத் திரும்பியதானது தெய்வ கட்டளையால் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியென்பதை எவர்தான் மறுக்க முடியும்?

1916ம் ஆண்டு ஆனி மாசத்தில் அவதரித்த சிதானந்தருக்கு இந்த மாசத்தில் நாற்பத்தெட்டாவது வயசு பூர்த்தியாகிறது. இத் தொடர்பில், ஆத்மஜோதியின் ஆனி மாச இதழ் சிதானந்தர் மலராகப் பிரசரிக்கப்பட்டு அவர் பாதத்து அர்ப்பணிக்கப்படுகின்றது. ஆதி பராசக்தியின் அருளால் இத் தெய்வ புருஷர் நீடுழி வாழ வேண்டுமெனப் பிரார்த்திப்போமாக!

ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தர்

(வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சுருக்கம்)

ஸ்ரீநிவாசராவ் தென்னிந்தியாவில் ஒரு பெரிய ஜமீந் தார். பல கிராமங்களும் ஏராளமான விளைநிலமும் அரண்மனை போன்ற பங்களாக்களும் அவருக்குச் சொந்தமாயிருந்தன. அவரது மனையாளான சரோஜினி நற்குணங்களே உருவான ஓர் இலட்சியத்தாய். அவர்களது தவப்பயனால் 1916 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 24 ஆம் தேதி அவர்களுக்குப் புதல்வராகப் பிறந்தவரே ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தர்.

ஸ்ரீதர்ராவ் என்பது சிதானந்தரின் பின்னோத்திருநாமம். வீட்டினர் அவரைச் செல்லமாகச் ‘சித்தா’ என்றழைப்பது வழக்கம். பிறவியிலேயே அவர் ஒரு சித்தாக விளங்கிய மையை அப்பெயர் குறித்தது. “‘சுவாமி சிதானந்தர் தமது சென்ற பிறவியிலே ஒரு மாபெரும் யோகியாக இருந்தார்’” என்று சோதிடத்தில் வல்லவரான ஒரு யோகி 1949 ஆம் ஆண்டில் கூறினார். சுவாமி சிதானந்தரை ஒரு முறையேனும் தரிசித்தவர்கள் அவர் சென்ற பிறவியில் மட்டுமன்றி பல பிறவிகளில் யோகியாக விளங்கியிருக்க வேண்டும் என்று கருதுவார்கள்.

ஸ்ரீதரின் பாட்டஞருக்கு அனந்தையா என்ற ஒரு நண்பர் இருந்தார். அவர் ஒரு சிறந்த பக்தர். அனந்தையா சிறுவன் ஸ்ரீதருக்கு இராமாயணத்திலிருந்தும் மகாபாரதத்திலிருந்தும் கதைகள் சொல்லுவார். துருவன், மார்க்கண்டேயன் போன்றேர் கதைகளைக் கேட்க ஸ்ரீதருக்கு மிகவும் ஆசை. “‘தவம் செய்யவேண்டும். ஒரு ரிஷியாக வேண்டும். இறைவனைக்காண வேண்டும்’” என்ற இலட்சியங்கள் ஸ்ரீதரின் இளம் உள்ளத்தில் வேறுன்றியிருந்தன.

ஸ்ரீதரின் தந்தை வழி உறவினரான கிருஷ்ணராவ் என்பவரும் இளமையிலேயே ஸ்ரீதரின் உள்ளத்தில் ஆண்மீகக்

கருத்துக்கள் பதியக் காரணமாயிருந்தார். ‘இராமகிருஷ்ணரின் உபதேசமொழிகள்’ போன்ற நால்களை அவர் சிறுவன் ஸ்ரீதருக்குப் படித்துக் காட்டுவார். இல்லறத்தில் இருந்து கொண்டே ஒரு துறவி போல் வாழ்ந்தவரான கிருஷ்ணராவ் ஸ்ரீதரிடம் நிவிருத்தி மார்க்கத்தில் நாட்ட முண்டாகச்செய்தார்.

ஸ்ரீதர் மங்களுரில் ஆரம்பக்கல்வியும் சென்னை முத்தையாசெட்டி உயர்நிலைப்பள்ளியில் உயர்தரக்கல்வியும் கற்றார். அவரது தாயமூர்க்கமும் சிறந்த பண்புகளும் அவரது சகமாணவர் மட்டுமன்றி ஆசிரியர்களும் அவர்பால் விசேஷ அன்பும் மதிப்பும் வைக்கக் காரணமாயிருந்தன. 1936 ஆம் ஆண்டு சென்னை லோயலாக் கல்லூரியில் சேர்ந்து, இரண்டு ஆண்டுகளில் பட்டதாரியாக வெளியேறினார்.

ஸ்ரீதரின் உடன் பிறந்தோன் நால்வர். அவர் வீட்டில் அனைவரும் தூய நன்னெறியில் வாழ்ந்து வந்தனர். தருமழும் சேவையும் அக்குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரிடமும் காணப்பட்ட நற்பண்புகளாகும். ஸ்ரீதரோ இந்நற்பண்புகளே உருவெடுத்தவராய் விளங்கினார். உதவி நாடி அவர் வீட்டுக்குச் சென்றவர் எவரும் வெறுங்கையோடு திரும்பியதில்லை. பிறர்துயர் கண்டு இரங்குவதும் துன்பமுற்றே ருக்குச் சேவை புரிவதும் ஸ்ரீதரிடம் இயல்பாகவே அமைந்திருந்த குணங்கள். தொழுநோயாளருக்குத் தொண்டு புரிவது அவரது இலட்சியமாக விளங்கியது. அவர்களுக்காகத் தமது வீட்டைச் சுற்றிலுமிருந்த பரந்த வெளியில் குடிசைகள் அமைத்துத் தெய்வங்களை உபசரிப்பது போல் அவர்களை உபசரித்துப் போட்டித்து வருவார்.

பிற் காலத்தில் அவர் சிவானந்த ஆசிரமத்தில் சேர்ந்த போது முற்கூறிய பண்புகள் பூரணமாக வெளிப்படச் சந்தர்ப்பமேற்பட்டது.

மற்றவர்கள் நெருங்கவும் அஞ்சம் கொடிய நோயாற் பீடிக்கப் பட்டவர்களுக்கும் அவர் கனிந்த உள்ளத்துடன் சிகிச்சையளிப்பார். அப்போது அவரைப் பார்த்தால், தம் இஷ்டதேவதைக்குப் பூசை செய்பவரைப் போலக் காணப்படுவார். ஆசிரமவாசிகளுக்கு ஏதேனும் நோய் அல்லது துன்பம் என்றால், வேறு எத்தகைய முக்கிய அலுவல்களி

ருந்தாலும் அவற்றைத் தள்ளிவைத்து விட்டு, அவர்களது நின்பத்தைத் துடைக்க முன்வருவார். அவர் பிறருக்குச் சேவை செய்யும் விதத்திலிருந்து அவருக்குத் தாம் ஒரு தனிப்பட்ட மனிதர் என்ற உணர்வே இல்லா திருந்தமையும், எங்கும் நிறைந்த ஆன்மாவாகத் தம்மை உணர்ந்த அவரோடு அவரது உடல் தனியே ஒட்டிக் கொண்டிருந்தமையும் புலன்யிற்று.

அவரது சேவையுணர்ச்சி மனிதர்களோடு மட்டும் நின்று விடவில்லை. பறவைகளும் மிருகங்களும் மனிதர்களைப்போலவே அவரது கருணைக்குப் பாத்திரமாயின. அவற்றின் துன்பக் குரல் அவருக்குத் தெரிந்தது. கடும் நோயுற்ற நாயோன்றுக்கு அவர் சிகிச்சையளித்துக் குணப்படுத்தியதைக் குருதேவரே பாராட்டியுள்ளார். ‘‘சிதானந்தர் நாயி மூலம் இறைவனைக் காண்கிறோர்’’ என்று அவரது வெற்றியின் இரகசியத்தைக் குருதேவர் எடுத்துக் கூறினார்.

பெரிய லட்சாதிபதியின் குடும்பத்திலே பிறந்திருந்த போதிலும் இளமையிலிருந்தே ஸ்ரீதருக்கு உலக இன்பங்களிலும் கேளிக்கைகளிலும் நாட்டஞ் செல்லவில்லை. பிறருக்குச் சேவை செய்வதற்கு அடுத்த படியாகத் தனித்திருந்து தியானம் செய்வதை அவர் பெரிதும் விரும்பினார். படிப்பதிலே கூடப் பள்ளிப்பாடநூல்களை விட ஆண்மிக நூல்களுக்கே அவர் முதலிடமளித்தார். அதிலும் ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ணர் சுவாமிவிவேகானந்தர், சுவாமிசிவானந்தர் ஆகியோரின் நூல்களை மிகுந்த ஆர்வத்துடன் கற்றார்.

ஸ்ரீதர் தம் உடமைகளை மட்டுமன்றித் தமது அறிவையும் பிறருடன் பங்கிட்டுக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சி கண்டார். வீட்டிலும் அயலிலும் உள்ளவர்களுக்கு அவர் ஒரு குருவாகவே திகழலானார். அன்பு, தூம்மை, சேவை ஆகிய நற்பண்புகளின் உயர்வைப் பற்றி அவர் பிறருக்கு எடுத்துக் கூறுவார். ராமஜெபம் செய்யுமாறு அனைவரையும் தூண்டுவார். தமக்கு இருபது வயதிருக்கும் போதே அவர் வீட்டிலும் அயலிலும் இருந்த இளைஞர்களுக்குத் தாரகமந்திரத்தை உபதேசிக்கத் தொடங்கி விட்டார்.

ஸ்ரீஇராமகிருஷ்ணரையும் சுவாமி விவேகானந்தரையும் ஸ்ரீதர் பெரிதும் போற்றிப் பின்பற்றிவந்தார். சென்னையில்

லுள்ள இராமகிருஷ்ண மடத்துக்குச் சென்று அங்கு நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளில் கிரமமாகப் பங்கு பற்றுவார். தலைநகருக்கு விசயம் செய்யும் சாதுக்களையும் மகான்களையும் தரிசித்து அவர்களது சத்சங்கத்தைப் பெறுவதில் ஸ்ரீதர் பேரார்வம் காட்டினார்.

1936 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ஸ்ரீதர் தம்மீட்டை விட்டு எங்கோ போய்விட்டார். குடும்பம் முழுதும் துயரத்தில் ஆழ்ந்தது. செல்வத்திலே தளைத்த அக்குடும்பத்தில் ஒருதுறவிபோல் அவர் வாழ்வதை அக்குடும்பத்தினர் சகித்துக் கொள்ளப் பழகிவிட்டனர். ஆயினும் அவரை முற்றுக இழந்துவிட அவர்கள் இன்னும் தயாராகவில்லை. அவரைத் தேடிக்கண்டுபிடிக்கப் பலவிடங்களுக்கும் ஆட்கள் அனுப்பப் பட்டனர். முடிவில், திருப்பதிக்கருகில் ஓர் ஆசிரமத்தில் அவர் இருப்பது தெரியவந்தது. ஸ்ரீதர் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். இந்திகழ்ச்சி, பிற்காலத்தில் ஸ்ரீதர் நிரந்தரமாகத் துறவற வாழ்க்கையை மேற்கொள்வதற்கு ஒரு முன்னேடியாக அழைந்தது. திரும்பி வந்த பின் அவர் வீட்டிற் கழித்த ஏழு ஆண்டுகளும் தன்னலமற்ற சேவை, ஆன்மீகநால்களை ஆழ்ந்து கற்றல், கடுந்தவம், ஆழ்ந்ததியானம் ஆகிய தீவிரசாதனைகளில் கழிந்தன.

நன்கு சிந்தித்த பின், துறவற வாழ்க்கையை மேற்கொள்வதென ஸ்ரீதர் தீர்மானித்தார். ஸ்ரீசுவாமி சிவானந்தருக்கும் அவருக்குமிடையில் கடிதப் போக்கு வரத்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. ஆசிரமத்திற்சேர குருதேவரின் அனுமதி பெற்று 1943 இல் சிவானந்த ஆசிரமத்திற் சேர்ந்து விட்டார்.

ஆசிரமத்திற் சேர்ந்ததும் அங்குள்ள இலவச வைத்தியசாலையின் பொறுப்பை ஏற்றார். அவர் எந்த வைத்தியக்கல்லூரியிலும் கற்றவரல்லர்; வைத்தியப்பட்டம் எதுவும் பெற்றவரல்லர். ஆயினும் அவரது கைபட்டாலே நோய் பறந்துவிடும் என்று புகழ்பெற்றார். தமது குருவைப்போலவே தமது வசதிகளையும் கவனிக்காமல் நோயாளிகளைப் பக்கத்தில் இரவு பகல் என்று பாராமல் விழித்திருந்து சேவைபுரிந்து வந்தார்.

ஆசிரமத்திற் சேர்ந்த சிறிது காலத்துக்குள் அவரது பரந்த ஞானத்தை அனைவரும் அறிந்து போற்றலாயினர்.

அவர் நிகழ்த்திய பிரசங்கங்களும், பத்திரிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகளும்' ஆசிரமத்துக்குவிஜயம் செய்பவர்களின்ஜயங்களைப் போக்கி அவர்களுக்கு அளித்த போதனைகளும் ஸ்ரீதர் தெய்வீக அருள்பெற்றவர் என்பதை ஜயமற உணர்த்தின. 1948 ஆம் ஆண்டில் யோகவேதாந்த ஆரணியகலாசாலை நிறுவப்பட்டபோது, சுவாமி சிவானந்தர் அவரை உபாத்யாசகராகவும் ராஜயோகப் பேராசிரியராயும் நியமித்தார்.

சிவானந்த ஆசிரமத்திற் சேர்ந்த முதலாண்டிலேயே ஸ்ரீதர் "லீபூற்று" (Light Fountain) என்ற நாலை எழுதி வேர். அது சுவாமி சிவானந்தரின் வரலாற்றைக் கூறும் ஒப்புயர்வற்ற நால். 1947 ஆம் ஆண்டில் அவர் தமது குருதேவரின் ஆலோசனையின் பேரில் யோகக்காட்சிசாலை ஒன்றைச் சிவானந்த ஆசிரமத்தில் அமைத்தார். படங்களின் மூலம் அதுயோக வேதாந்தக் கொள்கைகளையும் சாதனையும் விளக்குகின்றது. பல ஆண்டுகளில் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய விஷயங்களைச் சிலமணி நேரங்களில் மனத்தில் பதியவைக்கும் இத்தகைய யோகக்காட்சிச்சாலை உலகில் வேறு எங்குமில்லை யெனக் கூறப்படுகிறது. 1948 ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீதர் திவ்யஜீவன் சங்கத்தின் பொதுக்காரியத்தினியாக நியமிக்கப் பட்டு, உலகெங்கும் கிளைகளைக் கொண்ட அம் மாபெரும் ஸ்தாபனத்தைத் திறம்பட நிர்வகித்து வரலானார்.

1949 ஆம் ஆண்டு ஐஞ்சலை மாதம் 10 ஆம் தேதி குரு ஷர்ணமைதினத்தன்று ஸ்ரீதர் சுவாமி சிவானந்தரிடம் சந்தநியாசதீட்சை பெற்றுக் கொண்டார். சுவாமி சிதானந்தர் என்ற திருநாமம் அவருக்குச் சூட்டப்பட்டது. தூறவற்றே உருவெடுத் தவராயிருந்த சுவாமி சிதானந்தர் சந்தநியாசதீக்கை பெறுவதற்கு முன்பும் சிறுவயது முதல் ஒரு தூறவியாகவே வாழ்ந்து வந்தாரென்பதைக் கண்டோம். தூறவற உடையை அணியுமின்னரே சிவானந்த ஆசிரமத்தில் அவரது பெருமையை யுணர்ந்த சாதுக்களும் சந்தநியாசிக்களும் அவரைப்பணிந்து அவருக்கு மரியாதை செலுத்தத் தொடங்கி விட்டனர். ரிஷிகேசத்தி விருக்கும் பிரசித்தி பெற்ற மகான்களும் அவரை மதித்துப் போற்றலாயினர். அவரது தூய்மையும் தொண்டும் அறிவும் அடக்கமும் அனைவரையும் கவர்ந்தன.

சுவாமி சிதானந்தர் இந்தியாவில் பலவிடங்களில் திவ்யஜீவனக் கிளைகள் நன்கு நடைபெறக் காரணமாயிருந்ததோடு 1950 ஆம் ஆண்டு சுவாமி சிவானந்தர் மேற்கொண்ட அகில இந்திய இலங்கைச் சுற்றுப் பிரயாணம் வெற்றிகரமாக நடைபெறப் பெரிதும் உதவினார். 1959 ஆம் ஆண்டில் சுவாமி சிவானந்தரின் பிரதிநிதியாக அமெரிக்கா சென்று யோகமார்க்கத்தை அங்குபரப்பினார். ஐரோப்பாவிலும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து 1962 ஆம் ஆண்டில் சிவானந்த ஆசிரமத்துக்குத் திரும்பினார். பின்னர் தென் னிந்தியாவில் ஸ்தலயாத்திரை செய்து விட்டு 1963 ஆம் ஆண்டு ஐஞ்சலை மாதம் சுவாமி சிவானந்தர் மகா சமாதி அடைவதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன் குருதேவரோடு வந்து சேர்ந்து கொண்டார்.

1963 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் சுவாமி சிவானந்தரின் இடத்தில் சுவாமி சிதானந்தர் திவ்யஜீவன சங்கத்தின் தலைவராகவும் யோகவேதாந்த ஆரணியகலாசாலையின் அத்யட்சகராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 'சுவாமி சிதானந்தரை நானே என குருவாக மதிக்கிறேன். அவரிடமிருந்து நான் பல பாடங்கள் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். அவரை மதித்துப் போற்றுகிறேன். அவர் அறிவு விசாலமானது. அவரது அன்பு எல்லையற்றது' என்று சுவாமி சிவானந்தர் அவர்களே ஒருமுறை கூறியுள்ளார்.

உனது பிறப்பு இறப்புக்குக் காரணம் உனது அஞ்ஞானமே; இதுவே தான் உனது ஆதிவியாதி. இதை நீக்கவெல்லவர் கடவுள் ஒருவரே.

கடவுள் உருவமும் அருவமும் இவ்விரண்டையும் கடந்தவரும் ஆவர். அவரே பிரபஞ்ச சொஞ்சபமாக விளங்கும் விராட்புக்குங்கும் சாகாரசுகுணமான ஈசவரனும், நிராகாரநிர்க்குண பரம்பிரம்மமும் ஆவர். அவர் ஒரு கர்மமும் செய்வதில்லை. எனினும் அவனன்றி ஓர் அனுஷும் அசைவது மில்லை.

சத-சித-ஆனந்த பிரம்மமே தனது மாயா சக்தியினுல் அசத்-ஜடம்-துக்கமாகிய ஜகத்தாகத் தோன்றுகிறோம். எனினும் அவர் மாயையினுற் பாதிக்கப்படாது தனித்தும் நிற்கின்றார்.

ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தலி,
பத்ரிநாத்.

மேன்மை தங்கிய அழிவற்ற ஆத்மாவே!

ஓம் நமோ நாராயணைய.

தங்கள் அன்புக் கடிதமும் பத்ரியில்நடைபெற்ற பிறந்ததினைக் கெண்டாட்டங்கள்பற்றியஅறிக்கையும் கிடைத் தன் தயவுசெய்து கோயில் (குளிர்காலத்துக்காக) முடப் படும்வரை பத்ரியில் தங்கியிருந்து அப்புனித ஸ்தலத்தில் தங்கியதற்கான பூரணப் பலனையும் பெறுவீராக.

சில சமயங்களில் தனியேயிருந்து அமைதியை அனுபவி யுங்கள். பதஞ்சலிமகரிஷியின் ராஜ்யோகசமாதியில் புருஷன் பிரகிருதியுடன் சேராத தனது தூய தன்மையை அறிகிறேன். ஆனால் பிரகிருதி அழிவுதில்லை. புருஷனுடன் கூடவே அது வும் இருந்து வருகிறது. வேதாந்த சமாதியில், விழித்துக் கொண்டதும் கனவு முடிவடைவது போலப் பிரகிருதி...

தூய அறிவான பொருளைத் தியானிப்பதன் மூலம் அத்தூய அறிவோடு ஒன்றுக். அத்தூய அறிவே ஆகிவிடுக. இப்பூரண அனுபவத்தை அடைய ஸ்ரீ பத்ரிநாராயணன் தங்களுக்கு அருள்புரிவாராக.

தன்மறுப்பு, தன்னடக்கம், தன்னைத் தூய்மையாக்கல், தன்னில் இவைகளே ஒருவர் ஆத்மானுடுதியடைய உதவுபவை.

பிரார்த்தனை செய்து காத்திருங்கள். காத்திருந்து கவனியுங்கள். கவனித்துப் பணிபுரியுங்கள். பணிபுரிந்து பிரார்த்தியுங்கள்.

இறைவன் தங்களுக்கு அருள்புரிவாராக!

தங்கள் சொந்த ஆத்மா

சிவானந்தா.

வாழ்க சிதானந்தலீ

(யோகிறுஷ் ச்சிதானந்த சுவாமிகள்)

ஞான ஓளியை ஞாலமெங்கும் தந்து திவ்ய ஜீவனம் மக்களிடையே திகழச் செய்தவர் மகா மண்டலேஸ்வரர் ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்த மகராஜ்; சற்குருதேவரின் ஞானக்குழந்தை, உத்தம சீடர் ஸ்ரீமத் ஸ்வாமி சிதானந்தஜி. அவர் இன்று திவ்ய ஜீவன சங்கத்தின் தலைவராகப் பணிபுரிகிறார்.

ஸ்வாமி சிதானந்தஜி பொருட் செல்வமும், அருட் செல்வமும் ஒருங்கே நிறைந்த பெருங் குடும்பத்திற் பிறந்தவர். இயல்பிலேயே மிகவும் எளிமையும், பணிவும் உள்ளவர்; சகல ஜீவராசிகளையும் நாராயணங்களே கண்டு பணிபுரியும் பேரன்புள்ளவர். இளமையிலேயே துறவுற்றத்தில் நாட்டங்கொண்ட ஸ்வாமிகள் இமயசோத்தியின், ஒரு க திராக ஒளிதருகின்றார்.

ஸ்வாமிகள் இருஷிகேசத்தில் இரவு பகலென்று பாராது-தன்னையே மறந்த சேவை செய்கின்றார். அவரது அன்புப்பணியில் இன்பங்காண்போர் எத்தனைபேர்! குஷ்டரோகிகளும், சொற்பிடித்த நாய்களும் கூடச் சகம் பெறுகின்றன என்பது மிகையாகாது! அன்பும் பணிவும், ஞானமும் நிறைந்த ஸ்வாமிகளுடன் ஈச்சிரமத் தில் மலசலகூடம் ஈத்தம் செய்யும் தொழிலாளி முதல் அங்குவரும் பெரும் முதலாளிகள் வரை யாவருமே பிரீதியுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றார்கள்.

இறையின்பத்தில் தினைத்திருக்கும் ஸ்வாமிஜி குருதேவரது கொள்கைக்கேற்ற போதனைகளுடன், சாதனைகளிலும் நிறைந்த இன்பங்காணுகின்றார். பலவழிகளிலும் குருதேவரின் ஞானஞ்சியை பிரகாசிக்கச் செய்யும் உத்தம சீடராக விளங்குகின்றார். சற்குரு சிவானந்த மகராஜ் ஸ்தூல உடலுடன் இல்லையே என்ற ஏக்கம் பக்தர்களுக்கு, இருக்கத்தான் இருக்கிறது. என்றாலும், அக்குறையை கூடியவரையில் நிவிர்த்தி செய்து திவ்யஜீவன சங்கப்பணிகள் நன்கு நடைபெற சகலவிதங்களிலும் பொருத்தமான தலைவர் ஸ்வாமி சிதானந்தஜியே என்கிற திருப்தி எல்லோர் மனதிலும் உண்டு.

இம்மாதம் ஸ்வாமிகளின் 48வது ஜீயந்தி தினம் கொண்டாடப் படவிருக்கிறது. ஸ்வாமிகள் தமது சேவையை மேன்மேலூம் பெருக்கி, ஞானஞ்சிபரப்ப, நீண்டஆயுஞ்சும், ஞானஆரோக்கியமும் தந்தருள, திருவருளையும் குருவருளையும் முழுமனதோடும் வேண்டுகின்றேன்.

வாழ்க! சிதானந்தஜி
வாழ்க! திவ்யஜீவனசங்கம்
வாழ்க! வையகம்.

சிவானந்த ஆசிரமம்,
ரிஷிகேசம், இந்தியா.
23-3-1964.

ஸ்ரீ நா. முக்தையா அவர்கள்,
ஆத்மஜோதி நிலையம்,
இலங்கை.
பிரிய ஆத்ம சுவரூபமே,
ஓம் நாமோ நாராயணை. நமஸ்காரம்.

இறைவனே என்றுமுள்ள சத்தியப் பொருள். உலகம் அழியும் நாமரூபங்களின் கூட்டம். அது நிலையற்றது; சதா மாறிக்கொண்டிருப்பது. உண்மையில்லாததை உண்மையானதென்று நினைத்து, அறிவற்ற மனிதன் இன்பமும் நிறைவும் நாடி இந்த நிழல்களின் பின்னே ஒடுகிறுன். அவன் அடைவது துன்பமும் துக்கமுமே. அழிவற்ற ஜோதியான ஆத்மாவை மனிதனுக்கு நினைவுட்டி, அவன் மனத்தை கீழ்த்தரமான நாட்டங்களிலிருந்து திருப்புவது தான் அவனைத் துன்பங்களிலிருந்து மீட்டுத் தெய்வீக இன்பத்துக்கு இட்டுச்செல்லும் உன்னத வழியாகும். மனித சமுதாயத் துக்கு ஆற்றக்கூடிய மிகச்சிறந்த சேவை இதுவே. மனிதனது அழிந்து போகக்கூடிய அம்சங்களுக்கு உதவும் பிற சேவகளைன்த்தையும் விட இது உயர்ந்தது. இஃதின்றேல் மனிதன் தனது அஞ்ஞானத் தாலும் மயக்கத் தாலும் தொடர்ந்து துன்பங்களில் உழன்று கொண்டிருப்பான்.

தங்கள் சிறந்த பத்திரிகையான “‘ஆத்மஜோதி’” யின் மூலம் தாங்கள்மனிதகுலத்துக்கு இத்தனைசிறந்தசேவையைச் செய்து வருகிறீர்கள். தெய்வீக உண்மையின் ஓளியை அது தொடர்ந்து இந் நவீன உலகுக்கு அளித்து, என்னற்ற உயிர்களை அஞ்ஞான இருளினின்று காத்து வழிகாட்டி வருமாக. தங்கள் சஞ்சிகையின் பக்கங்களிலிருந்து ஆத்மீக ஓளி எங்கும் பரவி எண்ணற்ற இதயங்களுக்கு ஓளியூட்டி வருமாக. தங்கள் முன்னேற்றத்துக்கும் வெற்றிக்கும் எனது நல்லாசிகள்.

இறைவன் தங்களுக்கு அருள்புரிவாராக.
உலகமெங்கும் உயர் நலம் பெருகுக.

சுவாமி சிதானந்தா
ஓம்.
தலைவர்
திவ்ய ஜீவன சங்கம்

(ஸ்வாமி நிர்மலானந்தா)

சிதானந் சிதானந் சிதானந்த ஹாம்
ஹர்ஹால் மே ஹர்மஸ்த் சச்சிதானந்த ஹாம்.

உலகிடை வாழ்ந்து அமரர்களாகிய மகான்கள் இந்தப் பூதவுடலை விடுத்து புகழுடம்பு அடையுமுன்பு தம்மிடமுள்ள தவசக்தியை தமது சீடரிடம் அளித்துத் தான் சென்றிருக்கிறார்கள். அன்று ஆந்திரா தேசத்தில் வேமனுவின் குருநாதன் தனது அன்புக்குரிய சீடன் அபிராமனின் சேவையால் மகிழ்வடைந்த தன்னுடைய ஆத்மீக சத்தியை அபிராமனிடம் கொடுக்க என்னி ஒருநாள் தனியாக அழைக்க அவ்வருளை தான் தான் அபிராமன் என்று கூறி வேமனை மறைந்திருந்து அருளைப் பெற்றார். அவ்வருளேதான் இன்று வேமனுவின் புகழுக்குக் காரணம்.

கர்நாடக தேசத்திலே வாழ்ந்த மகாசித்தாருடர் தன் அந்திய காலத்தில் தன்னிடம் விளங்கும் பூர்ணசக்தியை தன் அன்புக்குப் பாத்திரமான பிரதான சிஷ்யன் (குருநாத ஆருடர்) குருநாதனிடம் விட்டுச்செல்ல எதிர்பார்த்திருந்தார். குருநாதனைக் கண்டதும் இன்று முதல் பேசாதிரு என்று: மொழிந்து கண் திருக்கண்ணலை நோக்கினார். உடலிலிருந்து உயிர் பிரிந்தது. அதே குருநாதாருடர் சித்தாருடைய பூர்ண தவசக்தியை பெற்றவராய் சமீப காலம் வரையும் ஜீவன் முக்தராய் ஜடபரதரைப் போன்று வாழ்ந்து மறைந்தது எல்லோரும் அறியலாம்.

ஓன்! சமீப காலத்திலே பகவான் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரும் தான் அன்னையிடம் பெற்ற அருள்சக்தியை நரேந்திரனிடம் அளித்துப் போகவே துடித்திருந் தாரல்லவா? நரன் வரவில்லையா? வரவில்லையா? என்று பன்முறை கேட்கவில்லையா? தான் அந்திய காலத்தில் நரனைக் கண்டதும் தன்னை பூர்ணத்தில் ஜக்கியமாக்கிக் கொண்டதை நாம் அறிவோமல்லவா! அதேநரேந்திரன் விவேகானந்தராகி தன் குருநாதன் அளித்த அருள் சக்தியை பன்னிருவருடன் பதிர்ந்து கொண்டு குருநாதன் இராமகிருஷ்ணருடைய

நாமத்தையும், அவரின் அருள் வாக்குகளையும் உலகிடை மலரச் செய்து வந்ததை நாம் அறிவோம்.

இப்படியாக அநேக காலம் தொட்டு பல முனிவர்களும், ஞானிகளும் விட்டுச் சென்ற ஞான வாக்குகள் தானே, இன்று வேதங்களாகவும், உபநிஷத்துக்களாகவும் விளங்குகின்றன. நாமும் அந்தப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த வர்கள் தானே. நம் தென்னகத்தே 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெரும் கருணை அருள் பெற்ற ஞானப் பிரகாச வள்ளல் இராமவின்க அடிகள் பல அற்புத சித்திகளை காட்டி அஞ்ஞானத்தில் உழூலும் மக்களுக்கு சமரச சன்மார்க்கத்தைப் புகுத்தினார். ஆனால் அதை ஏற்றவர்கள் வெகு குறைவு. இப்பொல்லாத உலகத்தில் தனித்திருப்பதைக் காட்டிலும் பலருள் புகுந்து அருளாட்சி செய்யலாம் என்று எண்ணி அருட்பெருஞ் சோதியுள் மறையுமின்பு நான் பல ஶ்ருவில் வருவேன் என்று சொல்லி மறைந்தார் அல்லவா?

அதே வள்ளல் தான் கர்மயோகி கர்ந்திமகாங்கவும் ராஜ யோகி அரவிந்தராகவும், ஞானயோகி ரமணமஹரி ஷியாகவும், பக்தியோகி ராமதாஸாகவும் சமரச சன்மார்க்க நெறியை உலகமெங்கும் பரப்பிய சற்குரு சிவானந்தராகவும் தோன்றினார். நம் குருநாதன் உலகின் பல பாகத்தில் உள்ளோர் அனைவருக்கும் ஆங்கில பாண்டிமூலம் எளிய சாதனை செய்து ஆண்டவைன் அடையும் மார்க்கத்தை காட்டியும், தன்னை தரிசித்தவர், நினைத்தவர், ஸ்மரித்தவர், பூசித்தவர் அனைவருக்கும் அவராவர் எண்ணிய எண்ணங்களை நிறைவேற்றி தந்ததும் (அன்று பிருந்தாவன கோபியர்கள் கண்ணனுக்கு என்பேரில் தான் அதிகப் பிரியம் என்று ஒவ்வொருவரும் சொன்னதுபோல்) நம் குருநாதனும் உலகத்தார் அனைவருடைய இதயத்திலும் குடிகொண்டு எல்லோருக்கும் சொந்தமாகி அன்னையாகி, அப்பனுகி, தோழனுகி, குழந்தையாகி, குருவாகி அனைவரும் தொழும் தெய்வமுமாகி விளங்கிய இமயஜோதி மறையுமின்பு தன் பூர்ண தெய்விக்கப் பணியை ஒப்புக் கொள்ள தகுந்த கோஹினார் வைரம் சிதானந்தர் வருவார் என்று பலரிடம் மொழிந்திருந்தார்கள். பல ஆண்டுகள் தனது குருநாதன் இமயஜோதி சிவானந்தரின் தெய்வீக சேவையை செய்து சுவாமி சிதானந்த ஸ்ரீமகாராஜ குருநாதரின் பூர்ண அருள்

பெற்று வெளிநாடுகளும் சென்று குருநாதரின் புகழை உயரச் செய்துவிட்டு, ஏகாந்தியாகி பாரதம் பூராவும் தான் யாரென்று தெரிவித்துக் கொள்ளாது பரிவராஜ கமாக யாத்திரை செய்தவர். குருநாதன் பூதவுடம்பிலி ருந்து பிரியும் 21நாட்களுக்கு முன்பு திரும்பி வந்து குருநாதரிடம் அனுமதி பெற்று திருக்கேதாரத்தில் இருந்து சாதனை செய்யலாம் என்று எண்ணி குருநாதரின் அனுமதி கேட்கத் தான் எதிர்பார்த்திருந்த சீடனிடம் அவசியம் கேதார் போகத்தான் வேண்டுமா என்று கேட்டு அனுமதியும் கொடுத்தார்கள். அந்த சிவனின் சொரூபமான சிவானந்தர் சரீர பந்தத்திலிருந்து விடுபட எண்ணியவராய் தான் எதிர் பார்த்த சீடர் வந்த மறுநாளே சரீரதலிவற்று படுக்கையானார். அதே தினம் சிதானந்தரும் கேதாரம் பிரயாணமாக வேண்டியவர் ஏதோ காரணத்தால் பிரயாணம் தடைபட்டு நின்று விட்டார், இதன் உட்கருத்து தான் என்ன? தனது ஸ்தானத்தை எடுத்துக் கொள்ள தனது பிரிய சீடனை மானசீகமாக அழைத்தது தானே!

இப்பூதலம் விட்டு புனித பொன்னுடவிலிருந்து பிரிந்து கொண்ட அந்த ஜமலை 14ந் திகதி இரவு 11-20க்கு 3நிமிடங்களுக்கு முன்பு சிவானந்தரின் பொற்காதிலே பிரண வத்தை புகுத்த வேண்டும் என்று யாருக்குத் தோன்றியது? பிரணவத்தைக் கேட்டுக் கொண்டே, உள்ளத்திடை எண்ணிய சீடனை திருக்கண்ணலே நோக்கிக் கொண்டே, ஜோதி அருட்ஜோதியில் மறைந்தது. இன்று அதே சிவானந்தா தான் சிதானந்தரில் புகுந்து உலக தெய்வீக சங்கத்தின் தலைவராக விளங்குகிறார் என்றால் அது குருநாதரின் பூர்ண சக்தியை காட்டுகிறதல்லவா!

சுவாமி சிதானந்தஜி மசராஜ் உடல் பருமனில்லாதவர். ஆனால் அவர் உள்ளமோ குருநாதரின் உள்ளத்தைப் போன்றது. தான் கானும் சகல வஸ்துக்களிலும் ஆண்டவன் இருந்து அருள் ஆட்சி செய்கிறான் என்ற இயல்பு கொண்டவர். தன்னைக் கண்டு வணங்கும் பாலர்முதல் வயோதி பர் வரைக்கும், ரோகி முதல் யோகியர்கள் வரைக்கும் தன்னை வணங்கும் போது தானும் அவர்களை வணங்குவார். அவர் ஹரி ஜனத்தினிடையே (தோட்டிகள்) பகவான் ஹரியைக்கண்டு காந்தி ஜயந்தி தினத்தன்று ஹரி ஜனங்களுக்கு பாதபூஜை செய்து, நமஸ்காரம் செய்து வழிபடுவார்.

நவராத்திரி காலத்திலே, நவகன்னிகா பூஜை செய்யும் போதும் தாய்மார்கள் தன்னை வணங்கும் போதும் அவர்களுள் ஜெகத் ஜெனனி ஜெகன் மாதாவாகவே அவர்களைக் கண்டு வணங்கி நிற்பதை காண்பவர் அனைவருக்குமே பக்தி பெருகும், பரவசம் உண்டாகும்.

இம் மகான் நாய், பூனை, குரங்கு, மாடு, குதிரை இவைகளிடத்திலும் சமரசமாகப் பழகுவார். அவைகளின் துன்பத்தையும் நீக்கப்பாடுபடுவார். கொடிய விலங்குகளும் அன்புக்கு அடங்கி நடக்கும். இம் மகான் மூலம் இமய ஜோதி சத் குரு சிவானந்தரின் மஹிமையும், அவர் அருளிய ஆன்மீகஞான அனுபூதிச் செல்வங்களும் மறையாது உலகம் உள்ளளவும் அணையாச்ஜோதியாகப் பிரகாசம் பெறுமாக.

எல்லாம் வல்ல அருட்பெருஞ்சோதி, தனிப்பெங் கருணை ஆண்டவன் இம்மகானுக்கு நோயற்ற வாழ்வை அளித்து உலக சேவைக்கு ஊக்குவிக்க பிரார்த்திப் போமாக!

இமயஜோதி ஸ்ரீ சிவானந்தகுரு தேவனின் அருளும், ஆட்சியும், சுவாமி சிதானந்தரின் மூலமாக அனைவருக்கும் கிட்டுமாக!

“வோகா ஸமஸ்தா ஸ்ககிடே பவந்து” (சுவாமி சிதானந்தரின் நித்ய பிரார்த்தனை)

வாழ்க சிவானந்த நாமம். வளர்க தெய்வீக ஜீவன சங்கம். சிவானந்தரின் புகழ் உயர்த்தும் சிதானந்தர் வாழ்க! வாழ்க!!

கடவுள் பொறிகளுக்குப் புலன் படாதவர், வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாதவர், எனினும் பொறிவாயிலை அடைத்து விட்டு தியானத்தில் நிலைத் திருப்பாயாகில் உணரிற் கடவுள் சொருபம் விளங்கும். எல்லா மதங்களுக்கும் மூலாதாரம் கடவுளே.

சிவ சிதானந்தர்

(மகாரிஷி சுத்தானந்த பாரதியார்)

சிவானந்த நகரில் சிலநாட்கள் தங்கித் தவம் புரிந்தேன் சிவானந்தர் ஆத்மவடிவில் அங்கே நிறைந்திருக்கிறார். அவர் செய்துவந்த மகத்தான் தொண்டுகள் மிகச்சிறப்பாக நடக்கின்றன. ஏராளமான கட்டிடங்கள், புதுப் புது அறப்பணிகள் ஒவ்வொருநாளும் வளர்ந்து கொண்டே செல்கின்றன. எல்லாம் காலத்திற்கேற்ற கலைவனப்புடன் நடக்கின்றன. கங்காதேவி சிவகைங்களியத்தின் சிறப்பைப் பாடிச் செல்லுகிறார். அச்சக்கூடம் ஸிலை டைப்புடன் சிவஞான வெள்ளத்தைப் பாய்ச்சுகிறது. அன்னை சிவ இதயாம்பிகை அற்புதமான மருத்துவசேவை செய்துவருகிறார். இந்த அம்மாள் சாந்தானந்தர் போன்ற சிலதுறவிகளைப் பயிற்றி மருத்துவத்திற்கும் செய்து வருவதைக்கண்டு நான் வியந்து போனேன. தினம் 250 பேர்கள் இந்த அம்மையாரால் நலம் பெறுகின்றனர். அன்னபூர்ணை கோத்திரத்தில் வேள்விக்கனல் வளர்கிறது; தினம் 400 பேர்களுக்கு அறுசுவை உணவு அன்புடன் தரப்படுகிறது. பலதுறவிகள் இங்கே உணவு கொண்டு கவலையற்றுத் தவம் புரிகின்றனர். மாலை மூன்று மணிக்கு யோகவேதாந்த வகுப்புகள் நடக்கின்றன. இரவு 7-30 மணியிலிருந்து 10 மணிவரையில் சாது சங்கம் நடக்கிறது. நாதப்பிரம்மம் அங்கே தாண்டவமாடுகிறது. நான் பத்து ஆண்டுகளுக்குமுன் பார்த்த சிவானந்த ஆச்சிரமம் இப்போது ஒரு நகரமாகப் பெருகிவிட்டது. எத்தனைவீடுகள்! எத்தனை நிலையங்கள்! எத்தனை துறவிகள்! எத்தனை பணி நலங்கள்! அட்டா! ஓர் ஆத்மாவின் அத்யாத்மசக்தி இத்தனை அற்புதங்களைச் செய்துள்ளது! சிவானந்தர் எத்தனையோ அற்புதங்களைச் செய்தார். அவற்றுள் மிகச்சிறந்த அற்புதம் சிதானந்தர்; 20 ஆண்டுகள் மௌனத் தவம் புரிந்தபின், நான் சிதம்பரம் நடராஜா சந்நிதியில் சிவானந்தரைச் கண்டு ‘ஓம் சிவம்’ என்று வாய்திறந்தேன், சிவானந்தர் எனக்கு மாலைகுட்டி நம: சிவாய ஓம் என்றார். எனக்குப் பின்னால் ஓர் இளந்துறவி ‘ஹரேராம்’ என்று பாடினார். அத் துறவியின் புன்னகை முகமும், பொன்னி ளந்திருவும், அறிவும் பணிவும் அன்புமனமும் என் உள்ளத்தை அள்ளின. சிவானந்தருடன் நான் தருமபுரத்தில்

பேசிக்கொண்டிருந்தபோது இவரே என் வலது கை-எனக்குப் பிறகும் இவரே தெய்வதெறிக்கழகத்தை நடத்துகிறவர், என்றார்.

இந்த இளந்துறவியே சுவாமி சிதானந்தர். என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த துறவிகளில் இவர் ஒருவர். இவர் நல்லசெல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்து, பி. ஏ. மட்டும் படித்துவாழ்வின் பயனைப்பெற வேண்டித் துறவுபூண்டு சிவானந்தரை அடைந்து அவருக்கே ஆளான ஸவராக்கியக்கொழுந்து. சிவானந்தர் உள்ளபோதும் இவரே காரியதரிசியாழிருந்து தெய்வதெறிக் கழகத்தை வெற்றிபெறச் செய்தார். சிவானந்தர் உருவை உதறி அருவானதும், அன்பர் இவரையே தலைவராகத் தோற்றுதெடுத்தனர்; அல்லும் பகலும் சிவமயமான ஜீவசேவை செய்து வருகிறார்.

டில்லி சப்ரஹலில் நூதந்த[°] திவ்யஜீவன மகாநாட்டிற்கு நான் தலைமை வகித்தேன். அப்போது இவர் வரவேற்புரை கூறினார். அதே இளம்பொலிவு, அதே மணிக்குரல், அதே ஆர்வமுடன் விளங்கினார் சிதானந்தர். நான் ரிஷීகேசத்தில் தங்கியபோது தாயினும் சாலப் பரிவுடன் இவர் எனக்கு ஆவன செய்தார். பழம் என்றால் பாலும் தேனும் உடன் வரும்..... வாயசைக்கு முன்னே வண்மை பொழியும்.

நான்கு நாட்கள் அவர் முன்னிலையில் பல சொற்பொழி வுகள் ஆற்றினேன், பாட்டுரை நடத்தினேன். சிவானந்தருடன் நீண்டகால உறவின் அனுபவங்கள், யோகவேதாந்தசாதனம், உலகும் யோகமும், துறவிகள்கடமை, ராஜயோக சாதனம், வேதவிளக்கம், இந்து தருமப்பிரசாரம், துறவிகள் கடமை முதலியவற்றைக் குறித்துப் பேசினேன் சிதானந்தர் போற்றுரை கூறினார். அவரைவிட்டுச் செல்லவே மனமில்லை.

சிவானந்தர் சமாதியில் இரவு இரண்டுமணிக்குத் தியானித்தேன். அப்போது சிவானந்த விடயம் எழுத எழுச்சி பிறந்தது. மறுநாள் பிரியாவிடை கொண்டேன். சிவசமாதியில் அன்பர் கூடினார். பூமாலை சூட்டியபிறகு பாமாலைசூட்டி விடைபெற்றேன்.

தன்னலமற்ற சேவையுணர்ச்சியை வளர்த்துங்கள்.

(ஸ்ரீ சிவானந்தர்)

சில புத்தகங்களைப் படித்துப் பாடமாக்கிக் கொண்டு பிரசங்கங்கள் செய்வது சலபமானது. ஒர் அறைக்குள் இருந்து பத்து மணிநேரம் ஒரே ஆசனத்தில் அமர்ந்திருப்பதும், உலகத்தையே வெற்றி கொண்டு ஒரு சக்கரவர்த்தியாக முடி சூட்டிக்கொள்வது கூட எளிதானதே. தனியே ஒரு பெரும் பட்டையை எதிர்த்து நின்று போரிடுவதும் சலபமானது தான்.

ஆனால் தன்னலமற்ற சேவையுணர்ச்சியை வளர்ப்பது மிகமிகக் கடினமானது. பேரராவ்மும் அசையா உறுதியும் உயர்ந்த பக்தியும் பூரணப்பற்றின்மையும் உடைய முதல்தரமான சாதகனே ஒரு நிஷ்காம்ய கருமயோகி ஆகமுடியும். அவனே மாபெரும் வீரன்; சக்கரவர்த்திகளுக் கெல்லாம் சக்கரவர்த்தி.

சாதகன் ஒருவன் துறவை மேற் கொண்டு, சில ஆண்மீக நூல்களைப் படித்ததும் தன்னை ஒரு பெரியயோகி என்று நினைத்துக் கொள்கிறேன். சேவை செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் போது அவன் படுதோல்வி யடைகிறேன். ‘இந்த வேலைகளை யெல்லாம் நான் எதற்காகச் செய்ய வேண்டும்? இவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கு பம்பாய் போன்ற நகரங்களில் பட்டுச் சட்டையும் கிராப் புத்தலையுமாய் இருந்து சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கலாமே’ என்று அவன் கருதுகிறேன். ‘இது தெய்வத்துக்குச் செய்யும் தொண்டு. இது ஆன்மீக வழிபாடு. சரியான பாவணையுடன் இச் சேவையைச் செய்தால் நான் மோட்சமடைய முடியும்’ என்ற எண்ணம் அவனுக்கு ஏற்படுவதில்லை.

தெய்வீக அருள் பெற்றவர்கள் எங்கும் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று பாருங்கள். ஆசிரமத்துக்கு ஒரு வண்டி நிறையக் காரிவந்திருந்தது. அதை இறக்கிவைக்க ஒரு வரும் அருகிலில்லை. திவ்யஜீவன சங்கத்தின் பொதுக்காரியதரிசியான சுவாமி சிதானந்தர் உடனே சிறிதும் தயங்க

காமல் கரி முட்டைகளைச் சுமந்து கொண்டு போய் சமய வறையில் அடுக்கினார். தேவையான ஆட்களில்லாமையால் புத்தகங்களைக் கட்டி யனுப்புவதில் தாமத மேற்பட்ட போது, அவரே அவற்றைக் கட்டியனுப்பினார். வேலையின்தும் புனித வழிபாடு என்னும் தெய்வீக பாவனையுடன் அவர் அளைத்தையும் செய்கிறார். எனவே எத்தகைய சேவையையும் செய்ய அவர் எப்போதும் தயாராயிருக்கிறார். இதுவே ஒரு தெய்வீக ஆன்மாவின் அடையாளமாகும்.

சிதானந்தஜியைப் போலப் பிரகாசியுங்கள்

வேதாந்த நால்களைப் பாட மாக்கிப் பயனில்லை. பொதுக் கூட்டங்களில் இப் பண்டிதர்களுக்கு மரியாதை யளித்துத் தகுந்த ஆசனமளிக்கா விட்டால் அவர்களுக்குக் கோபம் வந்துவிடும். இது சாதுக்களுக்கு அடையாளமான்று. ‘நான் எல்லா உயிர்களிலுமுள்ள ஆன்மா’? என்பவை போன்ற உயர்ந்த இலட்சியங்களை மனத்திற் பதியவையுங்கள். நம் சிதானந்தஜியைப் போலப் பிரகாசியுங்கள் இதுவே எனது மனமார்ந்த பிரார்த்தனை.

உப நிஷ்டதங்கள் சிதானந்தரின் இதயத்திலுள்ளன

சுவாமி சிதானந்தரின் பிரசங்கங்களை நீங்கள் கவன மாகக் கேட்டு வந்தால் அதில் உபநிஷதங்களிலுள்ள உண்மைகள் யாவும் விளக்கப் பட்டிருப்பதை அறிவீர்கள். இத் தனைக்கும் அவர் உபநிஷதங்களைப் படித்ததில்லை. தமது இதயத்திலிருந்து அவர் உபநிஷதங்களை எடுத்துக் கூறுகிறார். கிடை, பிரமகுத்திரம் ஆகியவற்றின் உருவமாக அவர் திகழ்கிறார். சமீப காலத்தில் பக்தி, நிஷ்காம்ய கருமம் ஆகியவற்றைப் பற்றி அவர் பேசும்போது முடிவில் வேதாந்தத்தில் கொண்டு வந்து முடிப்பதைக் காண்கிறேன். இதி விருந்து என்ன தெரிகிறது? இறைவனிடம் ஆழந்த பக்தி வைத்துத் தீவிரசாதனை செய்து வருவீர்களாயின் வேதாந்த நானம் தானே உதயமாகும்.

சுவாமி சிதானந்தர்-ஓர் அனுபவயோகி

சுவாமி சிதானந்தர் ஓர் அனுபவயோகி. அவர் செய அக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பவர். தாம் சூறுவதைச் செய விலும் காட்டுபவர். ஏதோ ஒரு வேலையில் அவர் எப்போதும் சூறுசூறுப்புடன் ஈடுபட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

அனைவரையும் காந்தம் போல் இழுக்கும் சக்தி சுவாமி சிதானந்தரிடம் உள்ளது. அவர் நூனமும் தெய்வீக அருளும் நிரம்பியவர். அவரைச் சந்திப்பவர்களும் அவரது நால்களைப் படிப்பவர்களும் அவரிடம் பெருமதிப்பு வைக்கின்றனர். சிவானந்த சாந்தி.

சுவாமி சிதானந்தரின் இதயம்

சுவாமி சிதானந்தர் தாம் ஒரு அரசகுமாரனிடம் அல்லது கற்றறிந்த பண்டிதரிடம் செலுத்தும் அதே அன்பை ஒரு நாயிடமும் ஒரு சண்டாளனிடமும் செலுத்துபவர். சாதாரண மக்கள் அருவருத்து ஒதுக்கும் ஒரு குட்டரோ கிஶிடம் அவர் பரிவு காட்டி அவருக்குத் தொண்டு புரிவார். ஒரு மிகச் சிறந்த தாதி ஓர் அரசனுக்கு எப்படி சிகிச்சையளிப்பரோ அதே போலச் சிரத்தையுடனும் அன்புடனும் அவர் ஒரு குட்டரோகியின் புண்களைக் கழுவவார். மிகச் சிக்கலான தத்துவக் கேள்விகளுக்கு அவர் தெளிவாகப் பதில் அளிப்பது எங்ஙனம் இனிமையா யுள்ளதோ, அதே போல அவரது பணியும் அடக்கமும் மிக இனிமையானவை. பாட்டு ‘‘ரேட்டரி’’ கிளப்பில் வெவ்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த சிறந்த அறிவாளிகள் கேட்ட கேள்விகளுக்குச் சுவாமி சிதானந்தர் தமது குருதேவரின் ஆனைக்கிணங்க தெளிவான மறுமொழிகளைக் கூறினார். அவர் உடலுக்குடலை அளித்த பூரணமான மறுமொழிகள், நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றிய உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகளையும் நியாயவாதிகளையும் பிரமிக்கச் செய்தன. அவர் அனைவராலும் மதித்துப் போற்றப்படுவதில் அதிசயம் எதுவுமில்லை. அவருடன் தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததை நான் ஒரு பெரும் பேரூகக் கருதுகிறேன்.

-ஸ்ரீ ஏ. கே. சின்றா’ ஓய்வு பெற்ற பொலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல், பாட்டு.

தெய்வீகத்தன்மையே உருவெத்த சிதானந்தர்

பின் வரும் ஐந்து குணங்களைக் கொண்டவரே உண்மை ரூணி என்று குருநானக் கூறுகிறார்.

(1) இறைவனருளால், சாதுக்களைச் சந்தித்து, ஒரு சத் குருவை யடைந்து, அவரிடம் பூரணசரணைக்கி யடைந்து, குரு மந்திரத்தைப் பெற்று, அவர் கட்டளைகளை நிறைவேற்றி, தீவிர பக்தியுடன் பிரார்த்தனை, பூஜை, சேவை, கீர்த்தனை ஆகியன செய்தல்.

(2) இறைவ னருளால் மனத்தி லிருந்து மோகம், கோபம், காமம், மதம், பொய் ஆகிய மாயா அழுக்குகளையகற்றி, வைராக்கியம், தூய்மை, அமைதி, கருணை, திருப்தி, தெய்வ இச்சைப்படி நடத்தல், பணிவு, சத்தியம் ஆகிய வற்றுலான மாலையையனிந்திருத்தல்.

(3) இறைவனருளால் ஆன்ம விசாரம் செய்து உண்மை ரூணம் பெற்றிருத்தல்.

(4) இறைவனருளால் நாம ஜைபம், தியானம், சமாதி ஆகிய வற்றில் திளைத்து தெய்வீக இன்பத்தையும் பயமின் மையையும் அனுபவித்தல்.

(5) இறைவனருளால் எங்கும் இறைவனையே காணல். இந்த ஐந்து தன்மைகளும் ஸ்ரீ சுவாமி சிதானந்தரிடம் அமைந்துள்ளன.

—பொக்டர். இடிரசிங், எம். பி. பி. எஸ்.

கடவுள் மேலாம் பரம புருஷர். அவரே நிக்கமற எங்கும் நிறைந் திருப்பவர். அவரே யாவற்றிலும் யாண்டும் அதிஷ்டானமாகவும் இருப்பவர். அவரே உலகில் அனைத்து னுள்ளும் வியாபித்தும் இருப்பவர். வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாத அவரே வாக்கிலும் மனதிலும் ஊடுருவியும் நிறப்பவர். அவரே யாவர்க்கும் இலட்சியம் பொருளாகவும் இருப்பவர்.

சுவாமி சிதானந்தரின் பொன் மொழிகள்

1. இறைவனை அடையப் பாடுபடுவதே வாழ்க்கையில் உங்கள் தலையாய் கடமை. இறைவன் மட்டுமே உண்மைப் பொருள். மற்று இவ்வுலகில் உள்ள அனைத்தும் நிழல் போன்றவை.

2. உலக வாழ்க்கை துன்பமும் துயரமும் நிரம்பியது. இறைவன் இன்பமயமானவன். அவனை அடைவதையே நோக்கமாய்க் கொள்ளுங்கள். பிற ஆசைகளை விட்டொழி யுங்கள்.

3. மனத்தையும் புலன்களையும் கட்டுப் படுத்துங்கள். தூய்மை பெறுங்கள். குருவுக்குச் சேவை செய்யுங்கள். நீங்கள் இறைவனை அடைவீர்கள்.

4. சந்தர்ப்பங்களை நமுவவிடாதீர்கள். இறைவன் தமது அன்பாலும் கருணையாலும் அளிக்கும் ஓவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் பூரணமாகப் பயன் படுத்துங்கள். ஒரு முறை இழந்த சந்தர்ப்பம் மீண்டும் திரும்பிவராது. அடையக் கூடியவற்றுள்ளாம் மேலானதான் அழிவற்ற ஆனந்தத்தையும் சாந்தியையும் அடைவதற்குச் சந்தர்ப்பங்களுள்ளால் சிறந்த சந்தர்ப்பமாகிய இம் மனிதப்பிறவியை இறைவன் எமக்கு அளித்திருக்கும் போது இச் சந்தர்ப்பத்தை நமுவவிடக்கூடாது.

5. தூய இதயத்திலேயே இறைவன் எழுந்தருளுகின்றன. எமது இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்த நாம் இடையருது முயலவேண்டும். முதலில் உங்கள் பார்வையைத் தூய்மைப் படுத்துங்கள். பின்னர் உங்கள் பேச்சையும், அதன் பின் உங்கள் செயல்களையும், அதற்குப் பிறகு உங்கள் நோக்கங்களையும் தூய்மைப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள். உயர்ந்த எண்ணங்களையே எண்ணுங்கள்.

தமிழ் மறைக் கழகம்,
58, உருத்திரா வீதி,
கொழும்பு.

திருக்குறள் மனித தேர்வு - 1965-1970

தேர்வுநாளும் இடங்களும்:

இத்தேர்வு 1965 தொடக்கம் ஆண்டுதோறும் யூன் திங்களில் மூன்றாவது சனிக்கிழமை காலை 9-00 மணி தொடக்கம் பின்வரும் இடங்களில் நடைபெறும். யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, மதுரை, திருச்சினாப்பள்ளி, சென்னை, கோவாலம்பூர், சிங்கப்பூர், இறங்கள்.

தேர்வுக்குத் தோற்றுதற்குத் தகுதியுடையோர்:

அண்ணமலைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் முதலியவற்றின் புலவர், வித்துவான் பட்டங்களில் ஒன்றையேனும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், யாழ்ப்பாண் ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத் திச் சங்கம் முதலியவற்றின் பண்டிதர் பட்டத்தையேனும், பல்கலைக் கழகங்களில் சிறப்பு பி. ஏ. (தமிழ்), பி. ஓ. எல். முதலிய பட்டங்களில் ஒன்றையேனும் பெற்றவர்களே இத்தேர்வுக்குத் தோற்றுத் தகுதியுடையவராவர்.

இப்பட்டங்களைப் பெருதவர்களாயிருப்பினும் தமிழ்ப் புலமை மிக்கவர்கள் தமிழ்மறைக் கழக ஆட்சிக்குழுவின் ஒப்புதல்பெற்று இத்தேர்வுக்குத் தோற்றலாம்.

திருக்குறள் ஆராய்ச்சி நூல்களை எழுதிய தமிழ்ப் பேரவீரர்களுக்குத் தேர்வின்றியும் தமிழ்மறைக் கழக ஆட்சிக்குழு இப்பட்டத்தை வழங்கும்.

தேர்வுப் பாடப் பகுதிகள்:

பகுதி 1.

- (அ) திருக்குறள் முழுவதும் பரிமேலழகர் உரையுடனும் மணக்குடவர் உரையுடனும்.
- (ஆ) இன்றுவரை எழுதப்பட்ட பிற உரைகளும் அவற்றின் நிறை குறைகளும்.

(இரு வினாத்தாள் - 3 மணி)

பகுதி 2.

- (அ) திருக்குறள் தோன்றிய காலமும் குழலும்.
- (ஆ) திருக்குறள் 'கூறும் 'அறம் பொருள் இன்பமும்' வட மொழி - கிரேக்கம் - இலத்தின் ஆங்கிலம் எனும் மொழி களிலுள்ள நூல்கள் கூறும் அறம் பொருள் இன்பமும்- ஒற்றுமை வேற்றுமைகள்.

- (இ) திருக்குறளும் சமய முதனால்களும் (கிறித்தவம் - பெள்தம் - இசிலாம் - இந்து சமயங்கள்)
- (ஈ) திருக்குறளைப் பற்றித் தமிழச் தத்திலே தோன்றிய ஆராய்ச்சி நூல்கள்.
- (உ) தமிழ் நூல்கள் - சிறப்பாகச் சங்க நூல்களிலும் காப்பியங்களிலும் திருக்குறளின் ஊக்கு.
- (ஊ) திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்புக்கள்.

(இரு வினாத்தாள் - 3 மணி

பகுதி 3.

ஆய்வுரை -(முழுத்தாளில் நாறு பக்கங்களுக்குக் குறையாமல் எழுதப்படல் வேண்டும்)

திருக்குறளோடு தொடர்புடையதொரு பொருளைத் தேர்வுக்குத் தோற்றும் யூன் திங்களுக்கு முந்திய நவம்பர்த் திங்கள் முதல் நாளுக்குமுன் தமிழ்மறைக் கழகத்துக்கு அறிவித்து அதன் ஒப்புதலைப் பெறல் வேண்டும். ஆய்வுரைக்கு ஒப்புதல் பெற அனுப்பும் விண்ணப்பத்தில் ஆய்வுரையின் பொருளைப் பற்றிய விபரங்களும் ஆய்வுரைக்குப் பயன்படுத்தும் நால்களும் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். ஆய்வுரையைத் தேர்வுக்கு அடுத்த மூன்று திங்களுக்குள்ளே தமிழ்மறைக் கழகத்துக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

விண்ணப்பங்கள்:

(அ) தேர்வுக்குக் தோற்ற விரும்புவோர் விண்ணப்பப்படி வத்தை நிரப்பிக் கேரவுப்பணம் பத்து ரூபாவுக்கு ஒர் காசக் கட்டளையும் சேர்த்துத் தமிழ்மறைக் கழகத்துக்கு டிசைம்பர் காசக் கட்டளையைத் தலைவர் பெயருக்கு வெள்ளவத்தை அஞ்சல் அலுவலகத்திற் பணம் பெறத்தக்கதாக அனுப்புக.

(ஆ) தேர்வின்றிப் பட்டம் பெறவிரும்புவோர் விண்ணப்பப் படிவத்தை நிரப்பித் தங்கள் நூல்களில் இவ்விரண்டு படிகளுடன் தமிழ்மறைக் கழகத்துக்கு டிசைம்பர் திங்கள் கட்டளை நாளுக்குமுன் அனுப்புதல் வேண்டும்.

சான்றிதழ்: தேர்விலே தேறுவோருக்கும் தகுதிவாய்ந்த ஆராய்ச்சி நூலாசிரியர்களுக்கும் "திருக்குறள்மனி"ப் பட்டச் சான்றி தழ்கள் வழங்கப்படும்.

(விண்ணப்பப்பத்திற்கும் தேர்வு விபரங்களும் பெற விரும்புவோர் தமிழ்மறைக் கழகத்துக்கு 50 சத முத்திரை அனுப்புதல் வேண்டும்.)

நீ. மே. யோ. வேதநாயகம்.

கா. பொ. இரத்தினம்,

தலைவர்.

அன்னை லலிதாம்பிகை அருட்பேராயிரம்

தமிழில் ஆசிரியப் பாவாக அமைந்த மேற்குறித்த நூல், பிரம்ம ஸ்ரீ க. வெ. ஆத்மநாதசர்மா அவர்களால், “லலிதா ஸஹஸ்ர நாமம்” என்னும் வடமொழி நூலின் மொழிபெயர்ப்பாக இயற்றப்பெற்றது.

அதின் அரங்கேற்றுவிழா வண்ணுர்பண்ணை வைத்தீஸ்வரவித்தியாசாலையில், நிகழும் குரோதி வருஷம் சித்திரைமாசம் 21ந் தேதி (3-5-64) ஞாயிற்றுக் கிழமை மாலை, சௌவப்பெரியார் திரு கந்தையாவைத்திய நாதன் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. அந்தஅரங்கேற்று விழா வில், திரு. க. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் வழங்கிய பாராட்டுரையைத் தழுவி வரையப்பட்டது இக்கட்டுரை.

இதனை குறித்த நூலின் விமர்சனமாகப் பிரசரிக் கிணறேம். நூலின் விலை ரூ 2.00. பிரதிகள் கிடைக்குமிடம்;

- (1) நாலாசிரியர், 198/4 பெர்ன்னப்பா, ஒழுங்கை, வண்ணுர்பண்ணை
- (2) ஸ்ரீ சீ. வைத்தியநாதசர்மா, அதிபர், கிங்ஸ்லி கல்லூரி

கொழும்பு. 13.
—ஆசிரியர் ஆத்மஜோதி·

இந்த மண்டபமானது இதற்கு முன்னும் இது போன்ற பல விழாக்களைக் காணும் பாக்கியம் பெற்றுள்ளது. இவ் வித்தியாசாலைத் தலைவர் திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களும் அவரது சகாக்களும் செய்துள்ள தவத்தின் பயங்கக் கிடைத்த புண்ணியமிது. எனினும் இன்றைய விழாவானது முற்றிலும் பாரமார்த்திகத் தொடர்புடையதாய் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது. தம் இனத்தாரைப் பிடித்து வாட்டிய ஏழரை ஆண்டு நீங்கும் காலத்தைக் குறிக்கும் விழா வெனக் கூறுதல் கூட மிகையாகாது.

இந்த அரங்கேற்று விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கும் பொறுப்பையும் பெருமையையும் தேவியின் திருவருள் அவற்றிற்கு முற்றிலும் பொருத்தமான ஒருபெரியாருக்கே சேர்த்துள்ளது. அன்பிலும் அறிவிலும், ஆற்றலிலும் அனுபவத்திலும், பண்பிலும்பணிவிலும்சிறந்தசேர் கந்தையாவைத் தியநாதன் அவர்கள் சிவதொண்டிற்கே தமதுவாழ்வை அர்ப்பணங்கெய்துள்ளார். இந்தநூல் வெளியீட்டுச்செலவுக்கு நன்கொடை அளித்தவர்களுள் அவர்முக்கிய இடம் பெறுகிறார். பண்டதேடுவது எந்தப்பதராலும் போக்கிரியாலுஞ் செய்யக்

கூடியவிஷயம் ‘‘பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள்’’ என்கிறார் வள்ளுவர்பெருமான். ஆனால், தேடிய பணத்தை நல்ல தான் தர்மங்களிற் செலவிடுவதற்கு புண்ணியம் வேண்டும், நித்தியா நித்திய அறிவு வேண்டும், பக்தி வேண்டும், பயன்கருதாப் பணியில் ஆர்வம் வேண்டும். இவையெல்லாம் ஒருங்கே அமையப் பெற்றவர் எங்கள் தலைவர் அவர்கள்.

இந்த மேடையில் அமர்ந்திருக்கும் வேதவித்துக்களான அந்தணர்களைப் பார்க்கும் போது, எங்கள் சனுதன தர்மம், கலியுகத்தில் இந்த இருபதாம் நூற்றுண்டு மத்தியில் கூடதனது புராதன மகிமையை இழந்து விடவில்லை யென்ற பெருமித உணர்ச்சி உள்ளத்தில் எழுகின்றது. தாங்கள் பெற்ற வித்தையின் மகிமையிலும் பக்தியின் சிறப்பிலும், வறுமையைப் பார்த்து ‘எள்ளி’ நகையாடிய மகாநுபவர் களின் சந்ததியில் வாழையடி வாழையாக வந்த உத்தமப் பிராமணர்கட்டு பிரம்ம ஸ்ரீ சுதாராம சாஸ்திரிகள் ஓர் ஒப்பற்ற எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறார். தென்னிந்தியாவைப் பிறப்பிடமாகப் பெற்ற அவர் எங்கள் மத்தியில் வாழ நேர்ந்தது நாம் செய்த புண்ணியத் தினாலேயாம். ஆனால் அவரது பாண்டித்தியத்தையும், பக்தியையும், அனுபவத்தையும் நாங்கள் இன்னும் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை யென்பது எனது அபிப்பிராயம்.

அரங்கேற்றப் பட்டநூலையும், அதன் ஆசிரியரையும் பாராட்டிப் பேசப் புகுமுன், தேவ் வழிபாட்டின், புராதனம், மகிமை குறித்துச் சிறிது ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் கூற விரும்புகிறேன். ஆதிபராசக்தியை இன்று ஸ்ரீலலிதாம்பிகை என்ற திரு நாமத்தால் வாழ்த்துகின்றேம். இது புராணகாலத்தில் சூடப்பட்ட பெயர். அதற்கு முன் இருக்கு வேதத்தில் உஷா, அரண்யானி யென்றும், யஜார் வேதத்தில் ஸ்ரீகாயத்ரி என்றும், சாமாதர்வ வேதங்களில் மகாலட்சுமி, தூர்க்கர் வென்றும், உபநிடத் காலத்தில் உமா, வைரமவதி யென்றும் போற்றி வழிபட்டுள்ளோம். புராண

காலத்தில் பூலீலிதா, காவியென்ற திருநாமங்கள் தோன்றின. பண்டிதூர்கட்டகே பயனளித்து வந்த வேத, உபநிடது உண்மைகளை பாமரரும் அறிந்து கொள்ளச் செய்யத் தோன்றியவை புராண இதிகாசங்கள். எனவே, புராணங்களில் வரும் திரு நாமங்கள் நித்திய வழிபாட்டுக் கிரமத்தில் சேர்க்கப்பட்டு பல நூற்றுண்டுச் சாதனையின் பயனாக அளப்பறும் மந்திர சக்தியைப் பெற றுள்ளன. பூலீலிதா ஸஹஸ்ர நாமம், ஸீலிதா தரிசத் இரண்டிற்கும் இன்றுள்ள தனிச் சிறப்பு இந்த முறையில் ஏற்பட்ட தாகும். அவற்றில் அடங்கியுள்ள மந்திர சக்தியை எவரும் மறுக்க முடியாது.

பாரத தேசத்தில் போலவே வேறு பல நாட்டு மக்களாலும் பண்ணைக் காலத்தில் தேவி வழிபாடு சிறப்பாகக் கருதப்பட்டிருந்த ஒன்று. புதைபொருள் ஆராய்ச்சியினர் புதுப்புது உண்மைகளைக் கண்டு பிடிக்கிறார்கள். Hero-ஹீரே என்ற ஆங்கிலச் சொல்லு வழக்கிலுண்டு. அது தோன்றிய விதம் விசித்திரமானது. பல்லாயிரம் வருஷங்கட்கு முன் கிரேக்கர்கள் தேவியை ஹெரா-*Hera*-என்ற மூத்தனர். வீரத்தாய் என்பது கருத்து, அத் தெய்வத்தை வழிபட்ட சூட்டம் வீரர்களாயினர். இப்போது துருக்கியென அழைக்கப்படும் தேசம் மிகப்பழைய நாடு. அதின் தென்கரை ஓரத்தில்-இடப்பமலைத் தொடரின் தென்மேற்கு எல்லையில்-எஃபீசஸ் என்ற துறைமுகத்தில், கன்னியா குமரிக்கு நிகரான ஓர் புண்ணிய கேஷத்திரம் இருந்தது. அதிலிருந்தது ஓர் தேவி ஆலயம். அது கட்டிமுடிக்க இருநாறு வருஷங்கட்கு மேல் சென்றதாம். கிறிஸ்து சகாப்த ஆரம்பத்தில் அதன் கூரை தங்கத் தகட்டினாலும், உள்துண்களும் கதவுகளும் நிலைகளும் வெள்ளியாலும் அமைக்கப்பட்டிருந்ததாக அறியக் கிடக்கின்றது. அக்காலத்தில் ஐரோப்பாவுக்கும் இந்தியாவுக்கு மிடையே யுள்ள பிரயாணமார்க்கம் எஃபீசஸ்-அன்றியோக் வழியாக இருந்தது. எஃபீசஸ் தேவி ஆலயத்தில் அன்று வழக்கிலிருந்த ஓர் நிபந்தனை அற்புதமானது. வாசகர்கள் படித்து இன்புற வேண்டிய ஒன்று. அதாவது, அந்த ஆலயத்தின் வெளி வீதியிலிருந்து சுற்றிவர அறுநாறு அடி தூரத்தில் எல்லைக் கல்லுகள் நாட்டப்பட்டிருந்தனவாம் அந்த எல்லைக்குள் சரண்புகுந்த எந்தக் கொலைபாதகளைத்தானும் நாட்டின் அரசியல் சட்டத்தின் படி கைது செய்வதை அந்த நிபந்தனை தடுத்து இருந்து.

ததாம். இதற்குப் பொருந்தவே, அத்தேவியின் திருநாமமும் “கருணைத் தெய்வம்” என அமைந் திருந்தது. ஆனால் குவான்-யின் (Kwan-Yin) வழிபடப் பெற்ற தேவியும் இதே கருத்தை அடக்கியதாகும்.

மேலே விளக்கப் பட்டுள்ள அருங்கருத்துக்களை யெல்லாம் பூலீலிதா ஸஹஸ்ர நாமம், பூலீலிதாத்திரிஸதி இரண்டிலும் பரக்கக் காணலாம் உதாரணமாக:-

ஏகவீராதிஸம் ஸேவ்யாயை; மஹாபாதக நாசின்யை; தயாமூர்த்தையை; ஹறத்யாதி பாய சமன்யை. இந்த நாமங்களிலிருந்து நாம் அறியக் கிடப்பது என்னவெனில், தெய்வத்தைத் தாயாக வழிபடுவது மனிதசமுதாயம் முழுவதற்குமே பொதுவான முறையாக இருந்த போதிலும், அந்த வழிபாட்டை ஒரு சட்ட திட்டமான ஒழுங்கான முறையில், சாஸ்திரம் தோத்திரம் இரண்டோடும் பிணைத்து வைத்து, இன்றுவரைக்கும் காப்பாற்றிய பெருமை நமது இந்துசமயத்திற்கே சேர்ந்ததாகும்.

இனி, பூஞ்சுத்மநாதசர்மா அவர்களின் தொண்ணைச் சிந்திக்கும் போது எனது உள்ளத்தில் எழும் நன்றி உணர்ச்சி முதலில் நாகபட்டணம் சுப்ரமண்ய சர்மா அவர்களதும் அவரின் புத்திரரான ராஜராம சர்மா அவர்களதும் சேவையைப் பற்றியதேயாம். பிந்தியவரின் உப நிடத்தத்தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு நூல் ஐந்தாவது ஜோர்ச் மன்னருக்கு 1912-ம் ஆண்டில் டில்லியில் நடந்த முடி சூட்டு விழாத் தொடர்பில் வெளிவந்ததாகும். வேதம், கிதை, உபநிடதம் முதலாய சமய சாஸ்திரங்களை தமிழில் மொழி பெயர்த்ததே அவ்விரு சர்மாக்கள் செய்த தொண்டு, எங்கள் அன்புச் சர்மா அவர்களோ வட மொழித் தோத்திரத்தை தமிழ்மொழியிலும் தோத்திரமாகவே இயற்றி உதவியுள்ளார். இவ் ஷததொண்ணை முதன் முதலாக ஆரம்பித்தவர் காலஞ் சென்ற வித்தியாதரிசி ஸீ யா. தி. சுதா சிவ ஜூயர் அவர்கள். 1921ம் ஆண்டில் இங்கே ஆரிய-திராவிட பாஷாபிலிருத்தி சங்கத்தை நிறுவி அருந் தொண்டாற்றிய அத் தேவி பக்தர் இயற்றிய தேவி தோத்திரமஞ்சரி, தேவிமானச பூசை அந்தாதி என்ற நால்களை உங்களிற் பலர் அறிந்திருக்கலாம். அப்பணியில் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் ‘‘திரிபுர சந்தரிபரிபுரச்சீரடி நாளும் பரவுமுயர் பத்திமையாரான’’ மகாவிங்கவிலம் அவர்கள்.

ஸ்ரீசுதாசிவ ஜெயர் அவர்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின் பற்றியே, ஸ்ரீ ஆத்மநாதசர்மா அவர்கள் காலதேவி வேண் டிநிற்கும் இந்த அரும்பெருந் தொன்டையாற்றுகிறார். இது வெறும் வித்துவத் தன்மையால் மட்டும் செய்யக் கூடியதல்ல. எடுத்துக் கொண்ட இருமொழிப் பயிற்சியோடு, நீண்டகால சாதனையும் முக்கியமாகத் தேவையாகும். பத்து வருஷங்கட்குமேல் தினந்தோறும் ஸ்ரீலலிதாஸஹஸ்ர நாமத் தைப் பாராயணம் செய்த சாதனையின் பயனுக்கேவே தேவியின் அருள் பெற்று, “அன்னை வலிதாம்பிகை அருட்பேராயிரத் தைப் பாடியுள்ளர். அதனைப் பக்தி சிரத்தையுடன் படித் துப் பயன்டைவது நம்மெல்லோரதும் கடமையாகும்.

இந்தநால் ஆலயங்களில் எவ்விதம் பாராயணம் செய்யப்படும் என்பது குறித்து தலைவர் அவர்கள் சில அருமையான கருத்துக்களை வெளியிட்டார். அவற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோது பத்து வருஷங்கட்குமூன் என்சொந்த அனுபவத்தில் வந்தநிகழ்ச்சிகள் சில நிலைவுக்குவந்தன. அவைமாத்திரமன்றி, இதுகாறும் இவ்வித தமிழ்மொழி பெயர்ப்பின்றி நாங்கள் கோயில்களில் செய்வித்த அர்ச்சனைகள் பயனற்றவை தானேயென்ற சந்தேகத்தைக் கூடச் சில குதர்க்க வாதிகள் கிழப்பிவிடலாம். அதற்கும் சமாதானம் கூறி என்பேச்சை முடிக்கவிரும்புகிறேன்.

இற்றைக்குப் பதினைத்து ஆண்டுகட்குமூன் தேவிவழி பாட்டு மகிமை, ஸ்ரீவித்யை, ஸ்ரீசக்கர பூஜை, ஸ்ரீலலிதாஸஹஸ்ர நாமம், முதலிய விடயங்களைப் பற்றி யான் கட்டுரைகள் தொடர்ந்து எழுதியதுண்டு. அவற்றைப் படித்த குருக்கள் ஒருவர் என்னைச் சந்தித்தபோது, “நீங்கள் தெளிவான விளக்கங் கொடுத்துள்ளீர்கள். இதனால் நன்மையுண்டு. ஆனால் பரமாத்மையான இவ்விஷயங்களை பக்குவமில்லாத வர்களும் அறியச்செய்தால் தீமையும்ஏற்படலாம்” என்றார். “இப்படி சமய சாஸ்திரங்களையும் தோத்திரங்களையும் மூடி மறைத்துவைத்ததால்தான் நமது சமயம் இன்றைய இழுக்குற்ற நிலைக்குவந்துள்ளது. தனித்தமிழ் இயக்கத்தினர் நமது ஆலயங்களில் வடமொழியில் ஆராதனை கூடவேகுடாது என்று கூக்குரல் போடும் நிலைக்குவந்துள்ளோம்” என்று அப்புரோகிதருக்கு அமைதியாகப் பதில்கொடுத்தேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சாந்தோக்கிய உபநிடத்தில் பகதால் பியர் என்னும் அந்தணரின் கருணை பற்றிய கதைநினைவுக்கு வருகிறது.

ஓர் காலத்தில் மழையின்மையால் நாடு வரண்டுவிட்டது. குடிக்க நீரும், சாப்பிட உணவுமின்றி உயிர்வர்க்கங்கள் மடிந்தன. இதைக் கண்ணுற்ற வேதவித்தான் பகதால் பியர் இரக்கங் கொண்டு, வருணன், இந்திரன் முதலிய தேவதைகளிடம் மழைவரம்வேண்டி வேதபாராயணம் செய்யும் பொருட்டு காட்டில் தனியிடம் கேடிச்சென்றார். அவர் போவதைக் கண்ட ஒரு நாய் அவர்பின் சென்றால் தாகம்தீரத் தண்ணீர் கிடைக்குமென நம்பி அவரைத் தொடர்ந்தது, அதனைக்கண்டு வேறு நாய்களும் பின்சென்றன. ஓர் அமைதியான இடத்திலமர்ந்து அந்த அந்தணர் வேதபாராயணத்தை ஆரம்பிக்க அந்த நாய்கள் அவரைச் சுற்றியிருந்து ‘ஹி, ஹி’ என்று மிருதுவாக உரைத்தன. அவர் செய்த வேதபாராயணத்திலிருந்து கிழம்பிய மந்திரசக்தி காரணமாக மழை பெய்தது; நாடு செழித்தது; உயிர்கள் வாழ்ந்தன. இதிலிருந்து நாம் பெறும் படிப்பினை அந்த அந்தணருக்கிருந்த கருணை உள்ளம் ஆலயங்களில் வடமொழி யில் அர்ச்சனைசெய்யும்புரோகிதர்கட்குமிருத்தலவேண்டும்; நமக்கு அந்த நாய்களுக்கிருந்த சிரத்தை வேண்டும். இரண்டும் சேர்ந்த இடத்து, சொல்லப்படும் மந்திரங்களிலுள்ள சக்தி பலனளிக்கவே செய்யும்.

YOGA WAY OF LIFE

ஓர் ஆன்மீக ஆங்கில மாதச் சஞ்சிகை [திவ்ய ஜீவன சங்க வெளியிடு] ஆண்டுச்சந்தாருபா 3/-

1964 ஜூன் இதழில் இடம் பெறும் அம்சங்கள்.

சுவாமி சிதானந்தரின் பிறந்த தினத்தையொட்டி விசேஷ கட்டுரை கவியோசி சுத்தானந்த பாரதியாரின் சிவானந்த ஆசிரம அனுபவங்கள் மாதர் குலத்தைப்பற்றி சுவாமி சிவானந்தரின் கருத்துக்கள் சில Eat a little என்று தொடங்கும் சிவானந்தரின் பிரபல பாடதலூக்கு சுவாமி சிதானந்தரின் விளக்கம் யோகிரஜ் சுவாமி சக்சிதானந்தரின் ஆசனக் கட்டுரை (படத்துடன்) சுவாமி வெங்கடேசானந்தரின்கீதை விளக்கம் தகவினேல்வரத்தில் சுவாமி ராமதாசர் (இறைவனை நாடு சுவாமிகள் மேற்கொண்ட யாத்திரையின் ஒரு பகுதி) சுவாமி சிவானந்தர் பகவான் ரமண மகரிஷி, யோகி அரவிந்தர், தாயுமான வ சுவாமிகள், மகாத்மா காந்தியாசாரி, சுவாமி ராமதீர்த்தர் ஆகிய ஆன்றேர்களின் அருள் வாக்குகள்.

கௌரவ ஆசிரியர், 494 நாரன்பிடி வீதி, கொழும்பு 5.
என்ற விலாசத்திற்கு எழுதுக.

நன்றியறிதல்

- சுவாமி இராஜேஸ்வரானந்தர் -

நன்றியறிதல் அறங்களின் அன்னை. நன்றியறிதலுள்ளதா யிருத்தல் உயர்குணம் வாய்ந்த இருதயங்களின் ஒரு நல்லுணர்ச்சி.

நன்றியறிதல் இருதயத்தின் ஒருவழிபாடு. அது சீவியத்தைத் துதித்து செழிப்பாக்குகிறது.

ஓர் ஆதரவை ஒப்புக்கொள்வது ஒரு நன்றியறிதலுள்ள உணர்வை வெளியிடுதலே. அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க இயலாதபோது ஒரு வண்மை மனதின் நீண்ட கடமை உண்மையில் நன்றியறிதலே.

நன்றியறிதலும் வண்மையும் உடன் செல்லவேண்டும். பெரியோர் தம் பெருங்குணத்தை தம் வாழ்நாள் முழுவதும் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்.

சுறுசுறுப்பும் சுயேச்சையும் நன்றியறிதலில் விரும்பத்தக்கவை.

பூலோகத்தையும் சுவர்க்கத்தையும் ஒருமிக்க வைத்தாலும் ஒரு வண்மைச் சேவைக்கு கைம்மாறவிக்காது. ஆனால் நன்றியறிதல் சுலபமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் கைம்மாறவிக்கிறது. நன்றியறிதல் ஆண்மாவின் என்றுஞ் சித்தமான களிப்பாயிருக்க வேண்டும்.

நற்செய்கையின் நன்றி யறிதலுள்ள நினைவு தன்சொந்த மாயக் கூட்டுறவை வைத்திருக்கிறது. நன்றியறிதல் ஒரு மேன்மையும்மகிழ்ச்சியுமான மனதை வெளிப் படுத்துகிறது.

நன்றியறிதல் அதற்காகவே உயர்வாகக் கருதப்படவேண்டும். தவிர்க்க முடியாதபடி அதன் உடன் செல்லும் நன்மைக்காக அன்று ஒரு சிறுவண்மைச் செயலின் மதிப்புக்கூட மிகுடயர்ந்த பெறுமானம் உடையது.

நன்றியறிதல் பேசுக்கிறனின் அணிகலம், தெய்வ அருளினதும் நவப்பாடினதும் செல்வம், நடைமுறை வாழ்வின் பரந்தநோக்கு.

நன்றியறிதல், தானே சுத்தமானதாயும் நேரமையானதாயும் இருப்பதால், கண்ணியவாழ்வை விசேஷமாக மேன்மைப் படுத்துகிறது.

இமய ஜோதி சிவானந்தர்

(சிவானந்த சந்தானம்மையார்)

நாம் அனைவரும் தேடுகிறோம், தேடுகிறோம், தேடிக் கொண்டே யிருக்கிறோம், நிலையான சுகத்தை. ஆனால் வானில் தோன்றி மறையும் மின்னஸ் போன்றும் நீரில் தோன்றி மறையும் குழியில் போன்றும் அழிந்து பட்டுப்போகும் நிலையில்லா உலகப் பொருள்களிடமிருந்து மனிதன் தேடும் இன்பம் கிடைப்பதில்லை. ஆசைத்தீ அனுபவிக்க அனுபவிக்க மென்மேலும் ப்ரசண்டமாகி தீராத அதிருப்தியை விளைக்கின்றது. தீராத கவலையும் துன்பமும் கொள்ளுகிறார்கள்.

இதே போன்ற பிறவிப் பெரும் பினியின் வெப்பம் தாழாது கதிகலங்கித் தத்துவிக்கின்றது ஒரு உயிர். உடன் பிறந்தார் சுற்றுத்தாரிடத்தோ. பணம் காசிடத்தோ தான் தேடும் இன்பம் கிடையாது என்று உணர்ந்தது. “இறைவா, நீயே கதி” என்று கதறி அழுதது. அது சமயம் தெய்வம், குரு, ஆத்மன்-இந்த மூன்றுமாய் விளங்கும் ஸ்ரீ தக்ஷிணை மூர்த்தி, ஸ்ரீ சிவானந்த குருநாதராய் ஒடோடியும் வந்தார் ரக்ஷிப்பதற்கு.

பண்டிதர்களும், அரசர்களும், பக்தர்களும், ஞானிகளும், யோகியர்களும் புடை சூழ வீற்றிருக்கும் இப்புனிதருக்கு எந்த விதமான தகுதியும் இல்லாத இந்தப்பாயர் ஜீவனிடத்துத் தான் என்ன கருணை!

ஒருவனே போற்றி ஒப்பில் அப்பனே போற்றி வானேர் குருவனே போற்றி எங்கள் கோமளக் கொழுந்து போற்றி வருக வென்றென்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும் போற்றி தருக நின் பாதம் போற்றி தமியனேன் தனிமை தீர்த்தே!

“அமிர்தத்தின் செல்வமே, நீ வருந்துதல் தகுமோ, முறையோ? நீ யார் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தனையோ? நீ இந்த உடல்லல். எண்ணைத் எண்ணமெல்லாம் எண்ணி எண்ணிப் புண்ணைகும் இந்தப் பொல்லா மனமும் அல்ல. நீ அழியாப் பொருளாம் ஆத்மன் அன்றே? உண்பதற்கில்லையா? உடத்துவதற்கில்லையா? அன்பு செலுத்துவா

வில்லையா?—எதற்கும் அஞ்சாதே, வருந்தாதே, நீ சிரி. அவனை ஆனந்தமாகப் பாடு. அவன் நாமத்தை ஜபி, குறைவற்ற பரிபூரண நிறை பொருளான உன்னிடத்தே ஒருகுறை வும் கிடையாது. ஆனந்த ஸ்வரூபமான உனக்குத் துங்பமோ துக்கமோ கிடையாதே. சிங்கத்தின் குட்டியான நீ ஆடு கண்டன் சேர்ந்து கொண்டு ‘மே, மே,’ என்பது அழகோ? ஆத்ம விசாரத்தின் மூலம் உண்ணயே உணர்ந்து இன்புற றிரு,’ என்றார் உயிருக்கு ஆருயிரும் பிராணனின் பிராண நுமான கருணைமூர்த்தி ஸ்ரீ சிவானந்த கரு.

பவசாகரத்தைக் கடக்கச் செய்யும் தோணியும், இறப் பவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் அருளமுதமாம், அருளாளரின் இவ்வசனங்கள் அந்த அபலையின் வாழ்வில் ஒரு புதியதும் புனிதமானதுமான திருப்பத்தை உண்டாக்கின. அன்று முதல் அன்புருவாம் ஸ்ரீ சிவானந்த குருதேவர், அழுந்தொறும் அனைக்கும் அனையாய், ஆடி ஓடி விழுந்தோறும் எடுக்கும் அப்பனுய், தொழுந்தொறும் காக்கும் தெய்வமாய், ஆபத் பாந்தவனுய், அதை ரகஷனுய், தோன்றுத் துணையாய் ரகஷித்து வருவதுடன் குறைகளை யெல்லாம் நிவர்த்தித்தும், விருப்பங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றியும் வருகிறார்.

“ஸ்ரவதர்மான் பரித்யஸ்ய மாமேகம் சரஸம் வரஜ! அஹம் த்வாம் ஸர்வபா பேப்யோ மோகஷ யிஷ்யாமி மாக்ச:!! அனன்யாஸ் சிந்தயந்தோமாம் ஏஜனு பர்யுபாஸதே தேஷாம் நித்யாபியுக்தானும் யோக கேஷம் வஹாம் யஹம்!!”

என்கிறார் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா கிடையில். என்குருதேவர் ஸ்ரீ சிவானந்தர் அந்தக் கிருஷ்ணபரமாத்மா விற்கு அன்னிய மானவரோ! சந்ததமும் குருதேவரின் திருநாமத்தைச் சிந்தனை செய்வோருக்கு அபயம் தந்து தடுத்தாட் கொள்ளுகின்றார். இதை அவருடைய சிஷ்யர்கள் அனைவரும் நன்கு உணருகின்றனர், மனமார வாழ்த்தித் துதிக்கின்றனர்.

மேற்கூறிய அந்த அபலைக்குத் தன் குருநாதரை ரிஷி கேஷத்தில் சென்று தரிசிக்க வேண்டு மென்ற தீராத அவா இருந்தது, முடவன் கொம்புத்தேனுக் காசைப் பட்டாற்

போல! ஊமையைப் பேசவைப்பதும், முடவனை மலையேறச் செய்வதும் ஆன அந்த கிருபையின் மஹிமையை யாரே எடுத்தோத இயலும்! நினைத்துப் பார்க்கத் தான் முடியுமோ? எல்லா ஜீவர்களிடத்தும் ஆத்மஸ்வரூபியாய் ஒளி ரும் எம்பெருமானும். சாக்ஷாத் ப்ரம்மமேயான குருதேவர் அந்தப் பெண்ணைத் தக்க துணையுடனும் பாதுகாப்புடனும் இமயத்தில் தன் இருப்பிடம் அழைத்துச் சென்று விடுகிறார். ‘நான்—நீ’ என்ற பாகுபாடு அற்ற அபேத ஆனந்தம் அங்கு பரவியுள்ளது. குருதேவரோ அவளிடத்து பெற்ற தாய் தந்தையினும் மிகுந்த அன்பைச் சொரிகிறார். தனது குடிவில் உடனமர்த்தி உண்கிறார். தன் உடல் நலம் குன்றி நலிந்திருந்த நிலையிலும் அவருடைய மனத் திருப்திக்காக பாத பூஜை செய்வித்து பாத தீர்த்தத்தை பிரசாதமாக அருந்திகிறார். எழு சமுத்திரங்கள் வரை சென்று தீர்த்தமாடினாலும் சத்குருவின் பாத தீர்த்தத்தின் ஒரு துளியின் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்குக்கு ஈடுபாடுமோ, என்று குருகிடையில் சிவபெருமான் உமாதேவியாரிடம் இயம்புகின்றார். இப்படியாக அன்பும் அருளும் நிறைந்த கருணைமூர்த்தியான ஸ்ரீ சிவானந்த குருதேவர் முன்னிலையில் தாயோடு குலாவி மகிழும் சேய்போல் அந்தப் பெண்ணும் தன்னை மறந்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கின்றார்.

இது மட்டுமா! ஸ்ரீ சிவானந்த குருநாதரின் அருள்சக்தி ஆற்றும் அற்புதங்கள் சொல்லிலடங்கா. வீட்டில் குழந்தைக்கு இதயநோய்—‘ருமேடிக் ஹார்ட்’ ஒரு வருஷத்தில் வெல்லுர் சென்று இருதய ஆப்பரேஷன் பண்ணி ஆக வேண்டும் என்கிறார் டாக்டர். குருநாதர், இறைவனை நம்பி மஹாம்ருத்யுஞ்ஜய மந்திரத்தை ஜபி என்கிறார். ஒரு வருஷமான பின் எக்ஸ்ரே எடுத்துப் பார்த்து விட்டு டாக்டர் மகிழ்ச்சியுடன் கூறுகிறார். ஆச்சரியமாக இருக்கின்றதே! இருதயம் அது இருக்க வேண்டிய ‘நார்மல், நிலையிலுள்ளதே! இனி ஆப்பரேஷன் தேவையில்லை என்கிறார்.

இதிலிருந்து நமக்குத் தெரிவது என்னவென்றால் குருவை நம்பினார் எத்தகைய இடையூறுக்கு ஆளாயினும், அவர்கள் ஒருபோதும் கைவிடப்படுவதில்லை என்பது.

குருர் ப்ரம்மா குருர் விஷ்ணு குருர் தேவோ மஹேஸ்வர: குரு சாக்ஷாத் பரம் ப்ரம்ம தஸ்மை ஸ்ரீ குரவேநம:

குருவே ப்ரம்மா. குருவே விஷ்ணு. குருவே மஹாதேவ னும் பரப்ரம்மமும் ஆவார். குருவினிடம் மந்திரோபதே சம் பெற்று ஐபித்தல் வேண்டும். குரு மந்திரத்தோடும் கூட தன் அருடசக்தியையும் அன்றே சிஷ்யனிடம் பாய்ச் சுகிறூர்.

பகவான் ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ணர், ஸ்ரீ சிவானந்தர் போன்ற மஹான்கள் சாக்ஷாத் எம் பெருமானின் அவதாரமே அன்றி வேற்றல். இதைத்தான் ஆங்கிலத்தில் “Incarnation of god” என்பர். பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணனந்தமாம் ஆத்ம தத்துவமே குரு.

இத்தகைய மஹான் தான் பலமாதங்களுக்கு முன்பு நம மிடையே இருந்து ஸ்தூலத்தை உகுத்துச் சென்ற ஸ்ரீ சிவானந்த குரு. பகவான் சிவானந்தர் ச்சாதாரண மக்களும் படித்துப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய எளிய முறையில் மேலாம் கருத்துக்களை எண்ணிலடங்கா புஸ்தகங்களாக வழங்கியிருக்கிறூர். அவைகளை நாம் படித்து நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரமுய அவோமாக. வாழ்க்கையின் உண்மையான லக்ஷியத்தை நோக்கி முன்னேறுவோமாக.

சந்தா நேயர்களுக்கு!

அன்புடையீர்,

இன்றுடன் ஆத்மஜோதி பதினாறுவது ஆண்டின் எட்டாவது சுடர் உங்கள் கரங்களில் ஒளி வீசுகிறது. இப் புதிய ஆண்டின் சந்தாவை அன்பர்கள் மனமுவந்து உடனாக அனுப்பி ஜோதியின் வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமளிப்பீர்களாக.

இந்தியாவிலுள்ள அன்பர்கள் தமது சந்தாக்களை வழக்கம் போல்

R. வீரசம்பு, சம்பு இன்டஸ்ரீஸ்,

அரிசிப்பாலையம், சேலம்-9

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுகின்றோம்.

ஆத்மஜோதி நிலையம்,

நாவலப்பிட்டி - சிலோன்.

போன் - 353

ஓடி வாராய்!

(இ. பொன்னுத்தம்பி)

வையகத்தைப் பலாப்பழம்போல் வாரியுண்ட மையிருட்டு தம்நடுங்கி வழிவிட்டோடத் துய்யமனிக் கதிரிறைத்துள் என்பர் நெஞ்சில் துடித் தெழும்புன் னகைப் பரிதீ! எனைவருத்தம் வெய்யமல் விருள் கிழிய நின்க டைக்கன் விசாயோ? ஞானமனிவிளக்கே! இன்பத் தெய்வகலைச் சுபர்பதியே! நின்பேரின்பத் திருநாமம் ஒருபோதும் மறவேணயே!

இருளகற்றும் ஓளிப்பிழம்பே! அறிஞர் நெஞ்சள் இனையற்ற பேரின்பச் சுவை யளிக்கும், அருள் கவிந்த நறுங்களியே! அன்பே! எந்தன் அகமுருக நினைந்து நினைந் தன்புக்கண் ணீர் பெருகியுன் அடியினை பெறுது வாடும் பித்த நிலை யேனவித்தாய்? பேயேன் இன்னும் உருகியது போதாதா? மனம் ரங்கி ஒருகனாத்துள் எளியேன் முன் ஓடிவாராய்!

எத்துணையோ இன்னல் எனைச் சூழ்ந்தபோதும் எனவும் அஞ்சாநல் விரும்பு நெஞ்சை பத்து வயதாயிருக்கும் பொழுதே தந்தாய்! பால் மறவாப்பருவம் தொட்டின்று கானும் கத்தி நிதம் கதற வைத்தாய்; எனினும் இன்பக் கரைசேரும் வழிகாட்டாய்! கருணைதோ? பெத்த நிலை நீங்கிநின தடித்தே நூண்ணும் பேரின்ப வாழ்வையெனக் கருளௌனுதோ?

வினிகேசம் ஸ்ரீ சிவானந்தாக்ஷரமத் தலைவர் ஸ்ரீமத் சிதானந்தஜி
அவர்களும் இலங்கை திவ்ய ஜீவன சங்கங்களின் தலைவர் யோகி
ராஜ் சச்சிதானந்த சுவாமிகளும் ஸ்ரீ சிவானந்த சுவாமிகளின்
உபதேசங்கள் எழுதப் பெற்ற தானுக்குப் பக்கங்களிலே நிற்கின்
ரூர்கள். ஸ்ரீ சிதானந்தஜி தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதும்
எடுக்கப் பெற்ற முதல் படமாகும்.

இப்பத்திரிகை ஆத்மஜோதி நிலையத் தாருக்காக ஆத்மஜோதி அச்சகத்தில்
திரு. நா. வினாயகருந்ததியான் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது. 14-6-64